

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava,
příspěvkové organizace, ročník X., číslo 2., červen 2017

Vláda splnila slib!

Platy v sociálních službách vzrostou téměř o čtvrtinu

Sociálním pracovníkům a pracovníkům v sociálních službách stoupnou od začátku července platy o 23 procent, pracovníci v kultuře a nepedagogičtí pracovníci ve školství si polepší o 9,4 procenta. Nařízení vlády zrušilo třetinu nejnižších tarifů, takže se dotčení zaměstnanci přesunou do zbývajících šesti vyšších.

„Od nástupu do vlády navyšujeme platy v sociálních službách každým rokem. Jsem ráda, že po diskuzích v koalici se podařilo najít shodu na tomto výrazném navýšení platů pro pracovníky v sociálních službách,“ řekla ministryně Michaela Marksová. „Změna tarifů pomůže téměř 165 tisícům zaměstnanců s nízkými platy,“ dodala ministryně.

Vláda se rozhodovala mezi třemi variantami a zvolila tu pro zaměstnance nejpříhodnější. Rozhodla také o poskytnutí dotace ve výši 1,1 miliardy korun, které by kraje a poskytovatelé péče mohli použít na růst platů a mezd. Poskytovatelé péče si dlouhodobě stěžují na nedostatečné finanční ohodnocení této náročné práce, díky čemuž je v České republice velký nedostatek

pečovatelek a pečovatelů, kteří by se starali o seniory a zdravotně postižené.

Změna se bude týkat zaměstnanců v kultuře, nepedagogických zaměstnanců ve školství, sociálních pracovníků a pracovníků v sociálních službách, jakož i zaměstnanců zajišťujících v sociálních službách ekonomické, provozní, technické, personalistické a administrativní práce, zaměstnanců územních samosprávných celků zařazených v organizačních složkách a některých příspěvkových organizacích zajišťujících například technické služby, správu komunikací, majetku nebo bytového fondu.

PETR HABÁŇ

tiskový mluvčí

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

Konečně vláda schválila výraznější zvýšení platů v sociálních službách, zejména pro pracovníky v sociálních službách a sociální pracovníky, a to o 23 %. Méně už myslela na ostatní profese, protože sociální služby nemohou fungovat např. bez kuchařů, údržbářů, ale také třeba skladníků nebo účetních. A tady bylo zvýšení pouze o 9,4 %, což je málo a akutní problém např. s kuchaři tak nevyřešíme

JENOM SLIBY NESTAČÍ

Slovo ředitele organizace

Teď jde o to, abychom na zvýšení platů dostali potřebné zdroje od státu (prostřednictvím krajských úřadů) a případně pak od zřizovatele.

Pokračování na str. 3

CO PŘINESLA OSTRAVSKÁ BURZA PRÁCE

V pondělí 26. dubna letošního roku jsme se s kolegyní Ivou Hyklovou zúčastnily za naši organizaci Burzy práce, pořádané tradičně krajskou pobočkou Úřadu práce v Ostravě v multifunkční aule Gong Dolní oblasti Vítkovic. Cílovou skupinou byli jak lidé nezaměstnaní, tak ti, kteří chtějí svou práci změnit nebo letošní absolventi škol. Pracovní místa zde nabízeli zaměstnavatelé z celého Moravskoslezského kraje. Volná místa byla ve strojírenství, v automobilové a potravinářské výrobě, v dopravě a skladování, peněžních, sociálních a bezpečnostních službách, v prodeji, ve stravování nebo třeba v oblasti úklidových prací.

Naše organizace nabízela na ostravské burze práce volná místa již dlouho hledaného kuchaře nebo fyzioterapeuta. Další volná místa jsme uchazečům nabízeli v přímé péči o klienty v profesi pracovníka v sociálních službách, v níž zaznamenáváme v poslední době velkou fluktuaci.

Někteří uchazeči přicházeli na burzu práce dobře připraveni a mnozí již měli s sebou životopisy, které nám nechali na místě. Ostatním zájemcům jsme předávaly kontakty, aby věděli, kam mají své životopisy zasílat. Na

výběrové řízení, jež se uskutečnilo krátce po burze, jsme pozvali 20 uchazečů, kteří měli zájem o profesi pracovníka v sociálních službách a další dva o práci kuchaře. Výběrové řízení bylo úspěšné a díky němu jsme přijali sedm pracovníků v sociálních službách a oba kuchaře.

Za rok se těšíme na další ostravskou Burzu práce, kterou bude Úřad práce opět pořádat. Z hlediska zaměstnavatelů i uchazečů o práci je to nepochybně velmi přínosná akce, na níž mohou zaměstnavatelé prezentovat svou společnost nebo organizaci i volná pracovní

Nejde totiž jen o tarify, ale vzrostou tím i další složky platu, odvíjející se od průměrného výdělku – např. příplatky za svátek, sobotu/neděli, noční, přesčasy, dále se tím zvýší náhrady mezd za dovolenou, překážky v práci. A tím samozřejmě narostou odvody na sociální a zdravotní pojištění. Je nutné, aby byla pokryta celá částka, kterou navýšení přinese. Není možné, jak jsme už někde v jiném kraji zaslechli, aby si organizace hledaly někde zdroje způsobem – tak snižte osobní příplatky. Jaké by to pak bylo zvýšení platů?

Jsme organizace, která nepodniká, neprovozuje výdělečnou činnost, nemůžeme si vylepšit situaci zvýšením produktivity práce ve výrobě, zdražením výrobků. A jinak se sáhnout nedá, když si uvědomíte, že více než 75 % nákladů organizace tvoří osobní náklady.

Také chci věřit, že toto zvýšení nebude znamenat, že sociální oblast zase ustrne a ostatní půjdou nahoru.

PhDr. SVATOPLUK ANIOL
ředitel organizace

místa a kde mají uchazeči navíc možnost bezprostředního kontaktu se zaměstnavateli i získávání přesných informací o každé pracovní pozici, o níž projeví zájem.

Přestože se v tento den počasí příliš nevydařilo, do multifunkční auly Gong na zdejší burzu práce zavítalo více než 1600 lidí hledajících práci. Věříme, že ti, kteří našli svá nová místa právě u nás ve Čtyřlístku, budou se svou volbou spokojeni.

Ing. MONIKA ŠLAHORKOVÁ
vedoucí personálního oddělení

PROČ JSME TADY...

Často žehráme na vysokou fluktuaci zaměstnanců v naší organizaci, zejména těch, kteří pracují s klienty v přímé péči. Ano, je to velmi těžká práce, jak fyzicky, tak psychicky a není pochyb o tom, že pozice pracovníka v sociálních službách je skutečným posláním, jež nelze naplňovat bez hluboké empatie k lidem se zdravotním postižením ani bez vědomí toho, že všichni, kteří o naše klienty pečují, jsou důležitou součástí jednoho celku, který má společný cíl: spokojeného klienta. A to je také ten hlavní důvod, proč tady jsme. Je možné, že zaměstnanci, kteří odcházejí z naší organizace krátce po nástupu do práce, mnohdy dřív, než jim skončí zkušební lhůta, jsou zklamáni tím, že se jejich původní představy rozcházejí s realitou. Ta bývá obvykle mnohem složitější a těžší, než si myslíme a než kolik jsme schopni psychicky i fyzicky zvládnout. Někdy však může být problém i v tom, že si nový zaměstnanec „nesedne“ se svými spolupracovníky, s kolektivem, jenž má již své zažitě postupy, zvyklosti a rituály. Vzhledem k tomu, jak obtížné je i přes relativní vysokou nabídku volných pracovních míst získávat nové zaměstnance, měli bychom si více vážit těch, kteří jsou ochotni v sociálních službách pracovat a přicházejí s velkým odhodláním.

Proto je důležité, aby měl každý nově příchozí zaměstnanec vedle sebe někoho, kdo mu nebude házet klacky pod nohy, kdo bude mít dost trpělivosti, aby mu pomáhal zvládat nové úkoly, vysvětloval úskalí jeho práce, seznamoval jej se zdravotním stavem, zvyky i zvláštnostmi jednotlivých klientů, o něž bude pečovat. Spokojenost lidí na jejich pracovištích mnohdy nespočívá jen v tom, jak jsou finančně ohodnoceni, ale i v tom, jaké zde vládou mezilidské vztahy. A na těch mnohdy může záležet víc, než na množství peněz na výplatní pásce. Jak říkávala kdysi moje maminka: „Dobré slovo může mít někdy větší cenu, než popluží dvůr“...Mějme to na paměti a chovejme se k sobě navzájem tak, jak bychom si přáli, aby se k nám chovali i ostatní. Pak budeme spokojeni nejen my, ale i naši klienti. A to je přece nejdůležitější.

BOHDANA RYWIKOVÁ

Cena Modrého slona

PRO PANÍ LIBUŠI GAJDOVOU

Společnost ARTEFAKTUM-CZ ve spolupráci s Centrem pro zdravotně postižené Libereckého kraje a Zoo Liberec pořádala ve dnech 13. - 18. června letošního roku celostátní soutěž o Cenu Modrého slona. Letos se uskutečnil již dvanáctý ročník této soutěže pro zdravotně postižené občany a jejich přátele s podtitulem „Tvoříme duši“. Vyhlášení výsledků letošní soutěže se uskutečnilo na Letní scéně přírodního amfiteátru v Lidových sadech Zoo Liberec v sobotu 17. června, kde se představilo několik oceněných souborů. Ve druhé části kulturního odpoledne byly předány hlavní ceny vítězům jednotlivých

kategorii a medaile dalším oceněným. Nechyběla mezi nimi letos naše kolegyně, paní Libuše Gajdová, pracovnice v sociálních službách Domova na Liščině. Celostátní přehlídku umělecké a zájmové tvorby handicapovaných tvůrců a jejich přátel shlédlo během týdne v Zoo Liberec kolem 5.000 návštěvníků včetně zástupců Center pro zdravotně postižené z celé České republiky.

Paní Libuše Gajdová je mnohaletou úspěšnou vedoucí našeho hudebního souboru Rytmy. Sklízí s ním úspěchy již řadu let na přehlídkách a festivalech v celé České republice. Ona sama je také výraznou osobností, propagující muzikoterapii mezi klienty Čtyřlístku. Za její činnost se jí dostalo řady ocenění, mimo jiné např. Křišťálový kamínek v rámci Evropských dnů hendikepu, čestné uznání hejtmana Moravskoslezského kraje ad. K těm nejnovějším patří Cena Modrého slona – Osobnost roku 2017, kterou obdržela v Liberci "Za významnou dlouholetou práci ve prospěch lidí se zdravotním postižením" z rukou ředitele liberecké Zoo, pana MVDr. Davida Nejedly. V této souvislosti jsme také požádali paní Libuši Gajdovou o rozhovor pro náš časopis.

■ Byla pro vás Cena Modrého slona překvapením?

Dostala jsem zcela 'bez varování' e-mail od pana ing. Zdeňky Santnera, předsedy a zakladatele společnosti Artefaktum se sdělením, že mi bude na letošním XII. ročníku festivalu Modrý slon v Liberci udělena Cena osobnost roku. Samozřejmě, že to bylo pro mne velké překvapení. Společnost Artefaktum je pořadatelem setkání Tvoříme duši v Zákupech u České Lípy, jehož jsme se letos již potřetí zúčastnili se skupinou Rytmy, takže nás na Liberecku již dobře znají. Vždy se zde těšíme velkému zájmu pořadatelů i diváků. Skupina Rytmy jednou také již vystupovala přímo na festivalu Modrý slon v Liberci, i když tenkrát jen v menším složení...

■ Jaké jste si z Liberce odnesla zážitky?

Atmosféra byla nepopsatelná. Prožívala jsem samozřejmě obrovskou radost. Zpětně jsem si vybavila těch uplynulých dvanáct let, po která se věnuji muzikoterapii a práci se souborem Rytmy. Myslela jsem na všechny své kolegyně, které se mnou celá ta léta spolupracují i na klienty, kteří naší práci dávají smysl. Současný ředitel společnosti Artefaktum, pan Jaroslav Leško, mimo jiné řekl, že je dobře, jsou-li mezi námi lidé, kteří berou svou práci jako skutečné poslání a dělají víc, než kolik musí. Ale-

spoň z mého pohledu jde o mimořádné ocenění a zároveň veliké povzbuzení k další práci nejen pro mě samotnou, ale i mé kolegyně – Dášu Drobíkovou, Vladku Kaločovou, až donedávna i pro Blanku Košťálovou a nově také Jitku Šefránkovou, které byly a jsou pro mne velkou oporou. Jsem ráda, že mám takové zázemí, ale i velkou podporu vedení organizace, protože kdybych je neměla, jen těžko bychom mohli mít takové možnosti a takové výsledky, jakých se nám podařilo dosáhnout.

Mám také velkou radost z toho, že i členové našeho souboru Rytmy už se naučili vzájemně spolupracovat, respektovat se navzájem a pomáhat si, a to nejen na našich společných cestách, ale i při hraní samotném – dokáží reagovat na gesta a také hrát úplně sami...Důležité jsou pro nás i návazné aktivity, zejména muzikohraní s manžely Plecháčkovými, kde se učíme technickým možnostem, seznamujeme se s novými hudebními nástroji apod., což nás také posouvá vpřed.

■ Když jste se ohlížela zpátky za svou dosavadní práci, pomyslela jste si někdy, že se 'svými' Rytmy dojdete tak daleko?

Od té doby, kdy jsem před osmnácti lety přišla do Čtyřlístku, byla tahle práce mým cílem. Čtrnáct let se věnuji muzikoterapii. Začínala jsem se čtyřmi lidmi, pak přišel Daniel Toráč, výborný muzikant, který dal mé práci nový impuls, a postupem času přicházeli další schopní lidé, díky nimž mohl vzniknout náš soubor Rytmy a dál se rozrůstat. Dnes už do něj docházejí klienti nejen z Domova na Liščině a Domova Barevných svět, ale i z chráněných bydlení a z Domova Jandova naši nejmladší muzikanti. To mi dělá velkou radost. Snažím se v klientech udržet zájem o hudbu. Jsem však přesvědčená, že ta radost je oboustranná. Nejen z hudby samotné, ale pro členy souboru Rytmy i z toho, že mají možnost někam jet, vidět něco nového, setkávat se s jinými lidmi, prožít něco neobvyklého... Na mnoha místech, kam se opakovaně vracíme, jako jsou například festivaly v Zákupcích, v Semilech nebo v Mladé Boleslavi, už nás lidé znají a zájem o Rytmy se rozrůstá o nová pozvání. Letos například na festival do Litoměřic...

■ To všechno by ale nebylo možné, kdybyste také tolik nepracovala sama na sobě...

Ale ano, stále pracuji na sebezdokonalování... Hodně mi pomohly nejrůznější kurzy, zúčastnila jsem se mnoha odborných seminářů věnovaných muzikoterapii. Zcela klíčový byl pro mě týdenní instruktážní kurz na Pedagogické fakultě v Olomouci u prof. Holzera, který mě opravdu nabil novou energií... Moc bych si přála, aby se někteří z našich klientů dostali do rukou odborníků, aby se mohli dál rozvíjet. To byl případ třeba Daniela Toráče, který už bohužel není našim klientem.

■ Mají úspěchy Rytmů vliv na to, jaký je o ně zájem mezi klienty Čtyřlístku?

Do jisté míry ano. Zájem o ně roste. Přijít mezi nás může úplně každý, ale už se tím zavazuje, že bude chodit na zkoušky pravidelně a pak s námi také může absolvovat i „výlety“, čímž mám samozřejmě na mysli společná vystoupení jak v Ostravě, tak v různých koutech České republiky. Pak také přichází i radost z hudby a ze společných vystoupení. Jak řekl pořadatelům při našem vystoupení letos v Zákupcích Petr Cupal: 'My jsme šťastní, že se nám to daří.' Je to opravdu ohromná skupina. Nesouvisí to jen s hraním, ale i s mnoha dalšími aspekty. Jsou velmi slušně vychovaní, nejsou s nimi zdravotní ani výchovné problémy během cestování. Všichni si dokonce sami dokumentují své zážitky a dokáží předávat informace i rodičům o tom, jak jsou spokojení. Takže i z této strany pak pramení další podpora. Snad jediný problém bývá s tím, že ne všude je bezbariérový přístup, což je hendikep pro ty muzikanty, kteří jsou na vozíčku a nemohou s námi absolvovat všechna vystoupení.

■ A vaše osobní pocity?

Jsem opravdu velmi šťastná, ta práce mě hodně nabíjí. Dělán všechno to, co každá jiná pracovnice v sociálních službách u nás dělat musí, ale k tomu i aktivizační činnosti – disko, zábavy a mnoha dalších aktivit pro klienty. Lidé u nás Na Liščině sice stárnou a jejich potřeby se různí, ale jsem ráda, že dostávám prostor i možnost dělat s nimi také muziku. Do budoucna bych k tomu chtěla přidat i tanec a divadlo, ale bylo by skvělé, kdyby nás na tyto aktivity mohlo být ve Čtyřlístku ještě víc... Ve volných chvílích doma, když mám čas, používám si hudbu, hledám novou inspiraci. Důležité je pro mě i to, že se s děvčaty (kolegyněmi Dášou Drobíkovou a Vladkou Kaločovou – pozn. red.) můžu poradit, tvoříme tým a to včetně klientů. Důležitá je vzájemná komunikace. A tihle zapálení lidé musí dostávat prostor, když mají vizi a chtějí s klienty něco dělat. Tu největší sílu však musí člověk hledat v sobě. Vždyť i neúspěch může být motivací. Úžasná je i naše spolupráce s hudebním oddělením Knihovny města Ostravy, kde pravidelně koncertujeme, často to i slzami prolijeme, protože to jinak ani nejde...

■ Strach z vyhoření nemáte?

Nemám. A to se ještě starám o nemocnou matku – té věnuji svůj volný čas. Ale beru to tak, že musím. To slovo si opakuju každý den. Kamkoliv jdu, vždycky si s sebou беру tužku a papír a zaznamenávám si nápady. Moc bych si přála, aby to ne-

skončilo, aby se našel člověk (nebo lidé), který má k hudbě a k této práci vztah. Zkrátka, je třeba mít v sobě náboj a ten umět předat. Ale teď jsem zároveň velmi vděčná za ten tým kolem sebe, který se tak spontánně vytvořil...

BOHDANA RYWIKOVÁ

Robert Vano u nás ve Čtyřlístku

Světznámý fotograf Robert Vano zavítal v pátek 16. června k nám do Čtyřlístku jako jeden z patronů celostátního charitativního projektu Pomáháme fotografiemi, o němž jsme již psali v minulých vydáních našeho časopisu. Spolu s organizátorkou projektu, paní Martou Kopeckou, se u nás Robert Vano seznámil s některými pracovišti, zejména pak s tvůrčími aktivitami klientů Centra pracovní činnosti, kteří se na podzim představí svými pracemi spolu s vystoupením skupiny Rytmus na slavnostní vernisáži projektu Pomáháme fotografiemi v pražské zoologické zahradě 3. října letošního roku.

Kdo je ROBERT VANO?

Původem Slovák, který od roku 1967 prožil většinu svého života ve Spojených státech amerických, kde se dokázal vypracovat doslova od nuly ve špičkového fotografa. Jako u většiny imigrantů ani začátky Roberta Vana v Americe nebyly snadné. Prošel si obdobím, kdy musel přijímat i podřadné práce, ale štěstí stálo při něm a jeho život začal postupně nabírat nový směr. Již z rodného Slovenska byl zvyklý pohybovat se v uměleckých kruzích a brzy zapadl i v New Yorku do komunity umělců a lidí, kteří žili ve světě módy. Byl asistentem několika proslulých módních fotografů, ale chtěl zkusit jít svou vlastní fotografickou cestou. V roce 1984 konečně prorazil ve světě módy a osamostatnil se. Zařadil se mezi přední fotografy, kteří fotografovali v New Yorku, Paříži, Londýně a Miláně pro časopisy, jako jsou Harper's Bazaar, Cosmopolitan nebo Vogue. V roce 1989 se vrátil do Československa, od roku 1995 žije trvale v Praze. V letech 1996–2003 byl uměleckým ředitelem českého vydání časopisu Elle a poté do roku 2009 kreativním ředitelem agentury Czechoslovak models. Od té doby pracuje jako fotograf na volné noze. Věnuje se především módní a reklamní fotografii, fotografuje černobílé portréty a akty, spolupracuje se světovými značkami, vede workshopy „Daylight nude“. Magazín Colour Planet jej v roce 2009 označil za „mezinárodně proslulého fotografa“, v roce 2010 mu byla udělena Evropská cena Trebbia za tvůrčí činnost. Proslavily jej kromě jiného také mužské akty, které představil na četných samostatných fotografických výstavách u nás i v zahraničí. Vanoovy snímky, podtrhující krásu mužského těla, otevřely novou dimenzi umělecké fotografie u nás.

Roberta Vana v doprovodu paní Marty Kopecké u nás ve Čtyřlístku přivítal ředitel organizace, PhDr. Svatopluk Aniol, který pak vzácné hosty doprovodil mezi klienty a zaměstnance třetího patra Domova

Barevný svět a společně také navštívili všechna pracoviště Centra pracovní činnosti. Hosté se živě zajímali o všechno, co se tady tvoří a nešetřili slovy chvály a povzbuzení jak na adresu klientů, tak zaměstnanců, kteří jim věnují velkou pozornost a péči.

Projekt Pomáháme fotografiemi, vstupuje do svého druhého ročníku. Připojilo se k němu celkem 13 neziskových i příspěvkových organizací z oblasti sociálních služeb z celé republiky. Nejlepší fotografie ze života klientů těchto organizací půjdou i letos do veřejné dražby, jejíž výtěžek bude rozdělen ve prospěch klientů zúčastněných organizací. V loňském roce vynesla dražba fotografií více než sto tisíc korun. Letos se projekt Pomáháme fotografiemi koná pod patronací takových osobností, jako jsou Dana Drábová, jež si vzala na starost chráněné dílny, kutilství a techniku; herečka a výtvarnice Iva Hüttnerová je patronkou výtvarného umění všeho druhu, herečka Milena Steinmasslová si vzala pod svá křídla divadelní a muzikálové aktivity zdravotně postižených lidí a Adam Neubaer – nejlepší barista České republiky, má pod svou patronací kavárničky, vaření a nakupování. Skupina Sto zvířat, pod jejíž patronací je také veškerá hudba, hraní na hudební nástroje, zpěv a tanec, je rovněž patronkou naší skupiny Rytmů ostravského Čtyřlístku. Právě se skupinou Sto zvířat by měla skupina vystoupit v sobotu

19. srpna na koncertu v Hradci nad Moravicí v rámci projektu České hrady. Takže, budete-li mít cestu kolem, nezapomeňte se zastavit... Fotografické aktivity mají v rámci projektu pod svou patronací fotografové Robert Vano a Lenka Hatašová. A to byl také jeden z důvodů, proč k nám Robert Vano také zavítal.

A proč se právě Robert Vano zapojil do projektu Pomáháme fotografiemi? Na to nám odpověděl těmito slovy: „Cestu k lidem se zdravotním hendikepem tady v Čechách jsem našel po revoluci, když mě jedna nadace požádala o pomoc, zda bych jim mohl poskytnout fotku do dražby. A já řekl, že ANO. Zájem o pomoc druhým mám od svého dědy, který byl zahradníkem a říkal mi, že když se mi v životě podaří dělat to, co mám rád a můžu se tím uživit, tak bude mým úkolem dávat třetinu úrody zpátky do země, abych měl úrodu i příští rok. Proto jsem třetinu svého života zasvětil pomoci druhým, kteří takové štěstí neměli. A nejsou to jenom zdravotně postižení lidé.

Projekt Pomáháme fotografiemi je podle mého názoru super projekt. Když mě něco osloví, pak jsou to nejčastěji fotografie, protože si myslím, že fotce trochu rozumím. Tedy, když můžu pomoci někomu s fotkou, tak je to pro mě nejsnadnější cesta. A když se fotky propojí se zážitky a otevřením světa lidí se zdravotním postižením, pak je to prostě skvělý projekt.“

Paní Marta Kopecká a Robert Vano nás při loučení se Čtyřlístkem ujistili, že jejich návštěva u nás určitě nebyla poslední. Těšíme se tedy na další setkání...

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Foto: **ROBERT VANO, WERNER ULLMANN**

a autorka

Velkorysý dar manželů Hruškových **PRO ČTYŘLÍSTEK**

Skutečně výjimečnou událostí nejen pro příznivce krásných automobilů, ale také pro nás ve Čtyřlístku byla v pátek 16. června „Kodo Genius Party“, jež se odehrála v autosalonu Auto Hruška s. r. o. v ulici U Staré elektrárny ve Slezské Ostravě. V tento den totiž pořádalo generální zastoupení vozů značky Mazda pro Českou republiku předváděcí show nového vozu Mazda CX-5, při níž byly prostřednictvím telemostu propojeny všechny autosalony, zastupující značku Mazda. Majitel ostravského salonu Auto Hruška, pan Rudolf Hruška se svou paní Věrou, však této příležitosti využili také k tomu, aby věnovali naší organizaci velkorysý finanční dar v hodnotě 300 tisíc korun, který za přítomnosti starostky Městského obvodu Slezská Ostrava, paní MVDr. Barbory Jelonkové a četných dalších hostů, převzal ředitel Čtyřlístku, PhDr. Svatopluk Aniol.

Pan Rudolf Hruška spolupracuje s naší organizací již řadu let, a tak dobře ví, jak náročná je práce všech, kteří ve Čtyřlístku pečují o děti a dospělé se zdravotním postižením a jak je důležitá pomoc i tam, kde peníze z běžného rozpočtu nestačí. Když pan PhDr. Svatopluk Aniol přebíral z rukou manželů Hruškových symbolický šek na tři sta tisíc korun, slíbil, že tato částka bude ve Čtyřlístku dobře využita ve prospěch klientů organizace. Díky ní bude možné pořídit pro jednu z klientek Domova Jandova chodítko jako rehabilitační pomůcku, klientům Domova Barevný svět pomůže nové vertikalizační lůžko a díky sponzorské pomoci manželů Hruš-

Na snímku nahoře: zleva ředitel organizace, PhDr. Svatopluk Aniol při přebírání dárkového šeku od manželů Hruškových, vpravo starostka městského obvodu Slezská Ostrava, paní MVDr. Barbora Jelonková.

kových bude konečně možné dobudovat tolik potřebnou zahradu pro klienty Domova Hladnovská. Pan ředitel Aniol předal manželům Hruškovým jako výraz vděčnosti alespoň symbolický dar, jež vyrobili naši klienti v Centru pracovní činnosti – obraz stromů s hruškami a jablky, vytvořený kombinovanou technikou. Štědrý dar manželů Hruškových je pro klienty Čtyřlístku mimořádnou pomocí a dárcům za to patří náš veliký dík.

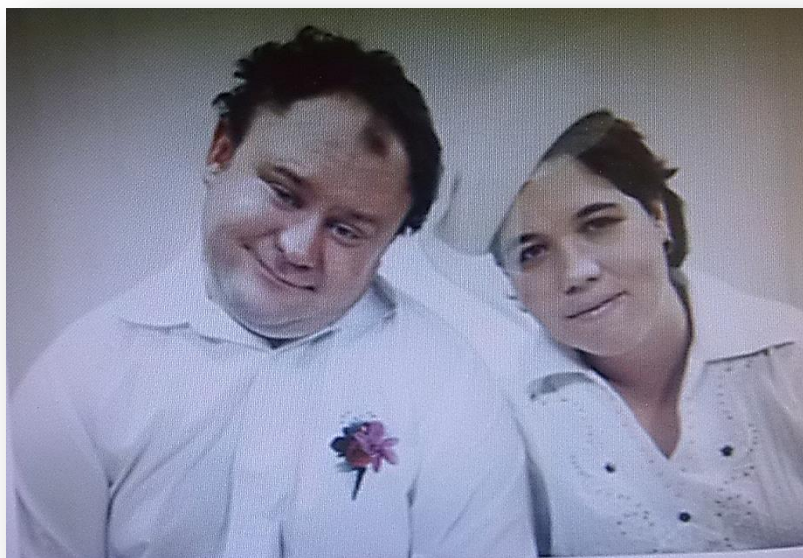

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Jak jsme dobyli Prahu

Loni na podzim, v období krajských voleb, vznikl nový film VOLIČ v produkci spolku Kulturní Ostrava a Ivany Martákové podle námětu a pod režijním vedením Aleše Juchelky. Hlavní a téměř všechny vedlejší role v tomto hraném filmu obsadili (ne)herci od nás ze Čtyřlístku, kteří se s velkou chutí převtělili jak do rolí voličů, tak členů volební komise a dalších rolí i roliček. Není proto divu, že všichni s velkou dávkou netrpělivosti očekávali premiéru filmu, která se odehrála letos 9. května

v ostravském klubu Atlantik za přítomnosti producentky filmu, paní Ivany Martákové.

Většina z našich herců zasedla v hledišti klubu Atlantik a stala se tak prvními diváky tohoto nejnovějšího snímku producentky Ivany Martákové. Zatímco pro představitele hlavní role, Dalibora Kučery z Chráněného bydlení Třebovice, byl Volič filmovým debutem, jeho partnerka Monika Dírová už má s filmovým herectvím více zkušeností. Není tedy divu, že i tentokrát spolupráci na filmu pod režijním vedením Aleše Juchelky ráda přijala.

Tento nonverbální filmový snímek zachycuje snahu hlavního hrdiny, který chce být občansky zodpovědný a jít k volbám, přestože je hendikepovaný. Okolnosti tomu však nakonec chtějí jinak... Ukázalo se, že vedle našeho osvědčeného herce Jirky Muchy, jenž byl velkou hvězdou

filmu Voňavá pochoutka a zahrál si také ve Voliči vedlejší roli pošťáka, máme u nás ve Čtyřlístku mnoho hereckých talentů. Dokázaly to nejen výkony Dalibora Kučery anebo Moniky Dírové, ale i všech dalších našich aktérů, kteří zazářili i v menších úlohách.

„Původně se s natáčením filmu vůbec nepočítalo,“ přiznává jeho producentka Iva Martáková. „Ale potkala jsem se náhodou s Alešem Juchelkou, bylo právě před krajskými volbami, a Aleš měl nápad vytvořit film o volbách. Původně jsem neměla k dispozici žádný scénář. Aleš Juchelka s kameramanem Adamem Parmou však tvoří sehranou dvojici, která dobře funguje, a tak se postupně začal rodit náš Volič. Pracovali jsme s dosud nejmenším štábem – ve čtveřici Aleš Juchelka - režisér, Adam Parma jako kamera-man, zvukař Jakub Kedzior a já jako produkční.“

Film Volič měl pak svou mezinárodní premiéru v soutěžní části letošního jedenáctého ročníku festivalu Mental Power Prague Film Festival, jenž se uskutečnil v Praze ve dnech 9. – 11. června. A právě tam se vypravila čtveřice našich filmových aktérů z chráněných bydlení v Třebovicích, Bronzové a v Martinově - představitel titulní role Dalibor Kučera spolu se svou filmovou „manželkou“ Monikou Dírovou, „volební komisařka“ Boženka Pěkníková a filmový policista – Jirka Červeňák v doprovodu pracovník Chráněného bydlení Třebovice – Mgr. Hanky Zábranové a Jany Niemczykové. Všichni odjížděli do Prahy s velkým očekáváním. Ale jak svými slovy popsal Hanka Zábranová, skutečnost předčila veškerá očekávání...

„Že jsou naši klienti pozoruhodní (nějak nemám ráda slovo 'šikovní') a že dokáží mnohé, to se mi opět potvrdilo, když jsme se zúčastnili XI. ročníku mezinárodního filmového festivalu Mental Power Prague 2017. Spolek Kulturní Ostrava, jež reprezentuje filmová producentka Ivana Martáková s režisérem Alešem Juchelkou, stojí za vznikem snímku VOLIČ. Postavy v tomto filmu vytvořili klienti Čtyřlístku, podobně jako v řadě dalších filmů, jež vznikly v produkci Kulturní Ostravy v minulých letech. Titulní roli Voliče ztělesnil náš Dalibor Kučera, klient chráněného bydlení Třebovice. To, že má Dája komediální schopnosti, jsme věděli už dávno, ale že před kamerou dokáže předvést takovou škálu vyjadřovacích prostředků, hodných hereckého profesionála, to nám došlo až při zhlédnutí DVD s nahrávkou Voliče u nás na chráněnce...

Tak jedeme do Prahy na festival a není možné, aby se také ostatní nepřesvědčili, že tenhle film je dobrý, hodně dobrý! Téma se vymykalo pojetí všeho ostatního, co jsme první den na festivalu po zhlédnutí 17 soutěžních snímků viděli. Trochu jsme znejistěli...

Měli jsme ale spoustu jiných starostí, například jak najít hotel, kde jsme byli ubytovaní, správnou linku tramvaje, kde se levně najíst a napít. Poté, co jsme vše zvládli, a to i s prohlídkou Prahy, nastal den D a hodina H! Jedeme „vystavlování“ na slavnostní večer s vyhlášením výsledků do Divadla Palace. Červený koberec pro hvězdy, špalír účinkujících i kolemjdoucích vítá za zvuků fanfár přicházející porotu. Mediální hvězda večera a spíkr Vojta Kotek je v obležení všech dívek i dam!

Večer začíná a my jsme plni očekávání! Nominace Voliče: za hlavní mužskou roli, za vedlejší ženskou roli, za scénář i za nejlepší film! Paráda! Nakonec zvláštní cenu poroty získává... film Volič – Ostrava!!! Přichází neuvěřitelná euforie, radost a objímání navzájem. Všichni naši herci - Dalibor,

Monika, Boženka a Jirka vstupují na divadelní scénu a jdou si pro cenu, která je prakticky nejvyšším oceněním! Fotografové, fanfára, potlesk! ÚŽASNÉ! Je to doma!

Pak už 'jen' doprovodný program s Michalem Davidem, gratulace ze všech stran a nekonečné focení s každým! Tak tak vypadá úspěch, sláva a dobrý pocit. Říká se tomu štěstí! Jsme rády, že jsme mohly doprovázet naše herce, ty pozoruhodné bytosti, a i když my se máme starat o ně, přece jen jsou pro nás velkou inspirací. Vždyť oni dávají hodně i nám! FAKT!

Film Volič je k vidění i na našich internetových stránkách v sekci „Video“.

HANA ZÁBRANOVÁ, BOHDANA RYWIKOVÁ
Fotografie: JANA NIEMCZYKOVÁ a (rw)

Naše Rytmy v Praze

Jednoho krásného dne jsme obdrželi pozvání vystoupit 3. června s našimi bubeníky na prestižní akci - Konference Europe in Action 2017 v Praze. Svým vystoupením jsme měli uzavřít toto jednání mezinárodní konference Společnosti pro pomoc mentálně postiženým, která se konala v pražském hotelu Angels od 31. května. Měli jsme být zkrátka jakousi závěrečnou 'třešničkou na dortu'. Jak se nám této pocty dostalo? Divili jsme se všichni... Oni nás totiž pořadatelé této konference viděli vystupovat na festivalu v Mladé Boleslavi a rozhodli se, že „tohle“ musí vidět také ostatní.

Potěšilo to naše srdíčka a teta Dáša (Drobíková – pozn. red.) začala zajišťovat vše potřebné pro náš velký pražský den. Současně s pozváním přišla i nabídka ubytování v Mladé Boleslavi od ředitelky zdejšího Centra 83, paní Mgr. Ludky Jiráňkové, takže i nocleh pro nás byl zajištěn. Teď už zbývalo jen – zajistit bubeníky, doprovod, kostýmy, autobus, vybrat a nazkoušet repertoár, připravit bubny i doprovodné nástroje a mohli jsme vyrazit. Bohužel, tentokrát se objevil zádrhel: nemohla s námi jet vedoucí souboru, Libuška Gajdová. Vše se nakonec podařilo vyřešit, a tak jsme v pátek 2. června odjížděli s novou posilou týmu - Jitkou Šefráňkovou z Domova Brevný svět, aby podpořila naše dva sólisty, bubeníky Dominika a Petra. Do bubnování se zapojila výborně, nikdo by nepoznal, že s námi zkoušela pouze jednou. Nově se role dirigentky ujala Vladka Kaločová.

Naše cesta do Prahy tedy vedla přes Mladou Boleslav, kde jsme přespali v internátu zdejší zdravotnické školy. Ještě večer nás však pozvala na večeři do Kulturního domu paní ředitelka Jiráňková. Před objektem si Milan Skalička všiml vylepeného plakátu se skupinou Sto zvířat. To bylo radosti, vždyť s nimi budeme také v létě vystupovat!

V sobotu ráno jsme vyrazili ku Praze. Díky tomu, že jsme vystupovali až v poledne, měli jsme dost času na přejezd z Mladé Boleslavi, mohli jsme okouknout místo vystoupení a vyzkoušet nazvučení. Dostali jsme od pořadatelů kávičku a malé občerstvení a čekali na svou chvíli. Někteří si zkrátili dobu čekání na vystoupení i fotbálekem.

Dopolední část konference skončila a do vestibulu se přesunuli téměř všichni její sobotní účastníci. Bylo krátce po poledni a my začali. Již první tóny lehce rozpohybovaly publikum, lidé si podupávali, pohupovali se, tleskali a všichni se na nás uznale usmívali. Při třetí skladbě už nebyl v klidu nikdo. My hráli jako o život, posluchači tleskali, výskali a velká skupinka tančila. Prostě atmosféra jedinečná a nezapomenutelná. Jásot a obrovský potlesk, který se spustil na konci našeho vystoupení nám dal jasně najevo, že jsme opět své posluchače neklamali a dokázali jim předat pozitivní energii, kterou nás bubnování doslova nabíjí!

Zájem o Rytmy však neskončil ani po našem vystoupení. Vyhledali nás zástupci našeho kraje, kteří si z letáčku opisovali kontakty, překladatelka přivedla kolegyni z Německa, kterou zajímalo, z jakých zařízení klienti jsou, kdy a jak dlouho se

s nimi pracuje v této oblasti. Hudebníci byli osloveni průběžně a zájem o ně samé je velmi těšil. Úsměvy nešetřili. Pořadatelé nás pozvali na oběd do hotelové restaurace, v jaké jsme ještě nikdy nebyli.

Šťastní jsme se brzy odpoledne vydali na zpáteční cestu domů. U Vyškova jsme viděli, jak rychle letí letadlo na přistání a jak rychle se také

zvedá. I když jsme si v Praze z časových důvodů nemohli prohlédnout zdejší pamětihodnosti, koukli jsme na některé z nich alespoň z okna autobusu. Tak to zase někdy přistě, řekli jsme si...

Text: **DAGMAR DROBÍKOVÁ**
a **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

Foto: **IVAN MARHULA, DAGMAR DROBÍKOVÁ**

Lidé lidem 2017

Extrémní horko, při němž teplota na slunci vystoupala až na tropických 37 stupňů Celsia, lákalo spíše někde k vodě nebo do stínu stromů, než na rozpálenou dlažbu Masarykova náměstí, kde se odehrával 22. června Den sociálních služeb Lidé lidem. Přesto tady bylo po celý den rušno. Své stánky zde otevřela řada neziskových a příspěvkových organizací v oblasti sociálních služeb a přidružených aktivit, které zde prezentovaly svou činnost. Čtyřlístek letos opět zastupovala skupina Rytmy.

Letošní desátý ročník Dne sociálních služeb zahájil již v dopoledních hodinách náměstek primátora města Ostravy, Mgr. Michal Mariánek, odpoledne pak vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví Magistrátu města Ostravy, Mgr. Jaroslava Rovňáková. Na celý den byl připraven bohatý program, v němž nechyběla hudba, tanec, divadlo, ale ani sport. Vítaným osvěžením v odpoledním slunečním žáru byly chytivé melodie našich muzikantů ze souboru Rytmů, kteří v programu Dne sociálních služeb „Lidé lidem“ účinkují pravidelně.

Vděčnými diváky i posluchači našich bubeníků byly přímo na okraji pódia děti, melodie Rytmů roztančily veselé zdravotní klaunky. Hudební skupinu Rytmů přišel povzbudit ředitel Čtyř-

Už od začátku června jsme se se Slávkem Jáněm z Domova Barevný svět domlouvali, pomocí fotek, na výletním dopoledni. Ve čtvrtek 22. června jsme už před devátou vyrazili na trolejbus, abychom stihli začátek akce Lidé lidem na Masarykově náměstí, ještě v relativně chladnějším dopoledni.

Pokračování na str. 13

lístku, PhDr. Svatopluk Aniol spolu s vedoucí Domova Barevní svět, Bc. Michaelou Šarmanovou, DiS., a koordinátorem projektů naší organizace, Ing. Andrejem Foltýnkem. Naše vystoupení se všem moc líbilo a v tom horku byl potlesk diváků dvojnásob zasloužený...

Text a foto: (rw)

...dokončení ze str. 12

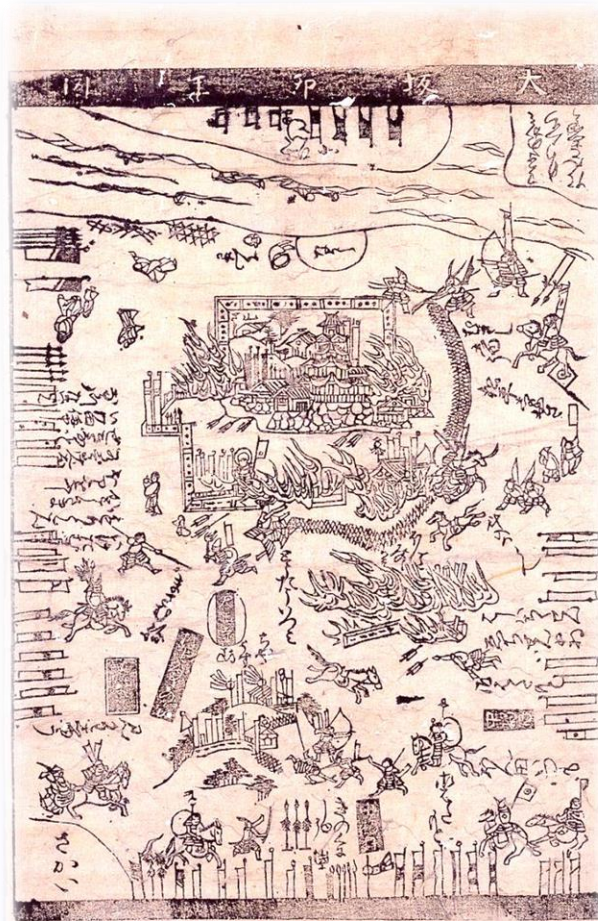
Ukázali jsme si, kde odpoledne budou vystupovat Rytmy a prohlédli si nabídku ve stáncích různých organizací. Se zájmem jsme sledovali, jak se píše věnování na dárkový hrníček a zaujalo nás také, jak se správně dělá masáž srdce při záchrane života. Slávek si s chutí a trpělivě zkusil přikládání barevných kostek a pozdravil se s naší bývalou sociální pracovnící Martinou Mžíkovou. Čas nám ještě zbýval na fandění u fotbalu a malé pohoštění v cukrárně. Slávek si dopoledne užil a je pyšný na fotky ve svém komunikačním sešitu.

Text a foto: **DAGMAR DROBÍKOVÁ**
Domov Barevný svět

CO PROZRADILA ČTENÁŘSKÁ ANKETA

Jedno z prvních tištěných médií v Japonsku mělo název „Jomiuri kawaraban“ (na obrázku vpravo), což v českém překladu znamená „přečti a dej dál“... Náš interní časopis Zrcadlo slaví letos deset let své existence a při troše nadsázky plní možná stejnou službu, jako kdysi onen japonský Jomiuri kawaraban. Zrcadlo vychází čtyřikrát do roka v počtu přesahujícím lehce čtyřicet kusů a tak nějak se předpokládá, že když si jej někdo přečte, předá časopis zase dál někomu ze svých kolegů... Po jednom desetiletí jeho existence nás však zajímá, jak se časopis dostává ke svým čtenářům, zda jej čtou se zájmem, zda se jim líbí a jak naplňuje (nebo nenaplnuje) jejich očekávání. Proto jsme uspořádali čtenářskou anketu.

Prostřednictvím dotazníku, rozesílaného na dostupné e-mailové adresy našich zaměstnanců, jsme oslovili celkem 88 zaměstnanců naší organizace. Položili jsme jim 11 otázek, jimiž jsme si chtěli ověřit, zda vůbec zaměstnanci vědí o existenci interního časopisu, zda je jim dostupný v tištěné nebo v elektronické podobě, jestli vědí, jak často časopis vychází, jak jsou spokojeni s obsahem a pestrostí časopisu a jestli se jim líbí jeho grafická úprava, v čem se jim zdá být zajímavý nebo přínosný, co naopak v Zrcadle po-

strádají, jaké další rubriky by přivítali, zda se jim časopis dostává do rukou včas a je jim dostupný a jestli také vědí, že do redakce časopisu mohou zasílat své příspěvky.

Děkujeme všem 56 kolegyním a kolegům, kteří si našli chvíli času a na anketní otázky

odpověděli. Potěšilo nás, že se mezi nimi nenašel nikdo, kdo by o existenci Zrcadla nevěděl, že se většině z nich dostává v tištěné podobě, sedmnáct z nich si pochvalovalo výhody toho, že je časopis dostupný i v elektronické podobě na našich internetových stránkách. Většina respondentů také ví, že náš časopis je čtvrtletník (pouze čtyři dotázaní se domnívali, že časopis vychází každý měsíc) a pouze jeden respondent vyjádřil nespokojenost s obsahem a pestrostí časopisu. Dva respondenti také projevíli nespokojenost s grafickou úpravou časopisu.

Pokud jde o dotaz, v čem je náš časopis pro své čtenáře zajímavý nebo přínosný, oceňovali účastníci ankety především to, že se z něj dovídají o všem, co se v naší organizaci za uplynulé čtvrtletí odehrálo, že je informuje o aktivitách s klienty v ostatních zařízeních a je pro ně také inspirací pro jejich vlastní práci: s kým mohou spolupracovat, kam jet a co uspořádat. Líbí se jim čtivá forma časopisu, množství obrazového materiálu, rozmanitost, informace o životních výročích i nově přichozích zaměstnancích, zajímavosti z jejich pracovního oboru nebo příběhy klientů samotných.

Velký dík patří vám všem za vaše nápady a náměty, jež jste připsali k dotazu „Co naopak v časopise postrádáte?“. Sešlo se jich opravdu hodně. Někomu chybí úvodník – hlavní článek na titulní straně, i když na tomto místě se snažíme vždy akcentovat nejvýznamnější událost uplynulého období, o níž si myslíme, že by mohla zajímat všechny čtenáře. Dobrým námětem je návrh, aby časopis vypisoval soutěže o nejlepší fotografii nebo článek, více nápadů a inspirací z „cizích“ organizací, komentáře zaměstnanců k daným tématům, více prostoru pro diskusi čtenářů, chybí i jakási „clubína“ – co se podařilo v jiných zařízeních, postrádaná je i pravidelná rubrika pana ředitele s informacemi o transformaci, chodu organizace a jejím vývoji. Mezi náměty se objevil i nápad seznamovat čtenáře postupně s historickým vývojem naší organizace – vzpomínky na časy dávno minulé, aby bylo možné

porovnat minulost a současnost a uvědomit si, jakým směrem kráčíme. Někdo postrádá také více článků od zaměstnanců organizace (což můžeme těžko ovlivnit), více informací o nových nebo jiných službách a akcích anebo více zajímavostí z našeho oboru, nové informace o sociálních službách, nabídky vzdělávacích kurzů pro pracovníky v sociálních službách. Skvělá inspirace pro celou redakci!

A jaké další rubriky by naši čtenáři přivítali? Třeba inzeráty zaměstnanců formou koupím – prodám, návody, nápady, vzory, návrhy jak něco jednoduchého vytvořit nebo vyrobit (přáníčka, různé techniky se zapojením kreativních zaměstnanců...), rychlé, levné, zdravé a jednoduché recepty, seznamování čtenářů s méně známými a novými potravinami pro potřeby pracovníků v sociálních službách při práci s uživateli i pro uživatele, tipy na akce v Ostravě vhodné pro klienty, ale také informace o tom, co chystají v jiných zařízeních Čtyřlístku; tipy, kam na Dny otevřených dveří různých institucí a hlavně – kam se dostat zdarma; fejetony, literární pokusy uživatelů; chybí i pravidelné odborářské „okénko“, rozhovory se zajímavými hosty, kteří navštívili naši organizaci, rozhovory se sponzory, názory „jak to vidí rodič uživatele“, rubrika věnovaná vzdělávání, ale také móda, kosmetika, líčení, nápady na relaxaci, informace o zajímavých lidech mezi námi a jejich práci v naší organizaci, soutěžní rubrika s možnou věcnou výhrou a vůbec soutěže pro zaměstnance. A třeba i něco „morálně povzbuzujícího“ spojeného s etiketou, vtipy, významná životní jubilea klientů, něco na procvičení vědomostí – třeba pravidla českého pravopisu, nebo něco z dějin atd. i „černá kronika“ – informace o úmrtích.

Drazí přátelé, díky za všechny vaše nápady, díky všem, kteří jste se do této ankety zapojili a také všem, kdož do časopisu pravidelně přispíváte, i když odměna za tyto aktivity je nejistá. Chtělo by se napsat – Ano, budeme se snažit vyjit vám ve všem vstříc a udělat časopis ještě pestřejší, bohatší a lepší, když jej tak rádi čtete. Bez vaší pomoci a spolupráce se to však neobejde. Ale i tak patří poděkování všem, kteří i díky této anketě nabídli redakci svou pomoc, jako například sociální pracovníce Domova Barevný svět, paní Bc. Monika Mochová, skrytý poklad v naší organizaci, oplývající nejen grafickým vzděláním, ale i bohatými zkušenostmi z práce v médiích. Je mezi námi mnoho dalších zajímavých a šikovných lidí. Budeme se tedy snažit objevovat je i s pomocí vás, čtenářů a usilovat o to, aby bylo Zrcadlo v nadcházejícím desetiletí ještě o něco lepší, čtivější a možná i zábavnější.

Za redakci Zrcadla: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Události...

První ples v Domově Třebovice

Protože o tradiční jarní ples Čtyřlístku je vždy velký zájem a ve společenském sále Kulturního domu v Muglinově obvykle není dost místa pro všechny zájemce, rozhodli jsme se tentokrát, že si upořádáme svůj vlastní ples, a to i s módní přehlídkou. S přípravami jsme začali již na přelomu ledna a února. Většina našich klientů se s nadšením pustila do výroby dekoračních předmětů.

Klienti na vozíčkách se zapojili do nácviku tanečního vystoupení a další klienti zkoušeli pohybové kreace potřebné pro módní přehlídku.

Ples jsme zahájili 16. března hudebním vystoupením pozvaného hosta, pana Jaroslava Šustka. Ten k rozptýlení trémy účinkujících klientů a obveselení myslí i ducha ostatních přítomných, zahrál na kytaru několik trampských písniček i skladeb různých populárních interpretů. Poté už následoval dlouho očekávaný týmový tanec klientů na vozíku s personálem v choreografii Bronislavy Honyszové. Po bouřlivém potlesku pak na scénu nastoupili další klienti, kteří postupně za velkých ovací předváděli na svých hlavách, krcích a pažích nejrůznější módní doplňky. Nápoje a drobné občerstvení, jehož přípravu

se ochotně ujaly pracovnice i samotní klienti, stejně jako chlebičky připravené kuchařkami, doplnily příjemnou atmosféru celé akce. Připravený program okořenilo zpěvem a hrou na kytaru „kancelářské trio“ sociálních pracovníků, vedoucí oddělení sociální péče, zdravotníků a klientka Alžběta, ke kterým se společným prozpěvováním přidali i ostatní. A jako na každém správném plese nechyběla tombola s drobnými dárečky, v níž vyhrál každý a samozřejmě i volná taneční zábava.

Napsala: **BRONISLAVA HONYSZOVÁ**

Foto: pracovníci Domova Třebovice

O nejkrásnější velikonoční vejce

Vajíčka kreslená, malovaná, papírová, látková i síťová... Vajíčka všech možných barev a forem zdobila vstupní halu našeho Domova Barevný svět již od konce března. dlouho před velikonočními svátky tak symbolizovala příchod jara a hlavně blížících se Velikonoc. Všechna vystavená vajíčka byla dílem klientů všech tří pater Domova Barevný svět, ať již spontánně vyrobená vlastními silami anebo společně s pomocí zaměstnanců v jednotlivých domácnostech. Výsledky jejich snah pak mohli hodnotit kolemdoucí prostřednictvím hlasování. Zúčastnilo se jej neuvěřitelně mnoho hlasujících – celkem 253, ať už z řad klientů, zaměstnanců organizace anebo návštěvníků!

Před vyhlášením výsledků hlasování, které se uskutečnilo ve středu 12. dubna, vládlo mezi tvůrci mírné napětí, neboť favoritů bylo víc a nebylo snadné rozhodnout, které vejce je nejkrásnější. Vedoucí domova, Bc. Michaela Šarmanová, nakonec udělala mezi všemi soutěžícími jasno, když přečetla konečné výsledky hlasování. S rozdílem jediného hlasu získalo první místo „Květinové vajíčko č. 9“ z domácnosti 2E, hned za ním se umístili s „Panáčkovým vajíčkem č. 5“ klienti 3. patra a třetí místo získalo s 38 hlasy „Síťové vajíč-

ko č. 3", které se rovněž zrodilo ve 3. patře domova. Všichni vítězové získali sladkou odměnu, ale tu si nepochybně zasloužili také ostatní, kteří se do naší kreativní velikonoční soutěže zapojili. Gratulujeme!

Text a foto: (rw)

Hody, hody doprovody, piju všechno, kromě vody...

Každým rokem o Velikonočním pondělí chodíme na pomlázku ke všem holkám, které jsou ten den v domově. Letos tomu nebylo jinak. V brzkých ranních hodinách jsme se oblékli do košil, vzali jsme si připravené tatary a mohli jsme vyrazit na Velikonoční pomlázku. Obešli jsme druhé patro, třetí patro, první patro, a v přízemí jsme navštívili také kuchařky a pradelny. V ten den byla všechna děvčata z celého domova alespoň kapku ošlehaná a mokrá. Obcházeli jsme s krásnou básničkou „HODY, HODY DOPROVODY, DEJTE VEJCE MALOVANÝ, NEDÁTE-LI MALOVANÝ, DEJTE ASPOŇ BÍLÝ, SLEPIČKA VÁM SNESE JINÝ. V KOMOŘE V KOUTKU, NA ZELENÉM PROUTKU, SEDÍ TAM ZAJÍČEK, MÁ ŠEDIVÝ KOŽÍŠEK.“ A protože máme docela blízko naše kamarádky z Bronzové ulice, šli jsme je také navštívit. Děvčata na nás již byla připravená i s chutným pohoštěním. Byl to krásný den plný tradic, básní, beránek a krásných, ručně barvených vajíček!

Zapsali: **JIRKA VÁLEK** a **GABKA ROKYTOVÁ**
Domov Barevný svět

Připojili jsme se ke Dni Země

Na mnohých místech České republiky se lidé zapojili do ekologických aktivit úklidu svého okolí v souvislosti s Dnem Země, který připadl na 22. dubna. A protože i my si všímáme svého okolí, rozhodli jsme se k této aktivitě připojit. Již několik let poctivě třídíme odpady, a tak mnozí již rozpoznají, co patří do plastu a co do skla. Proto jsme se zaměřili právě na tyto dvě suroviny, kterých leží na zemi v našem bezprostředním okolí bezpočet.

Jednoho dopoledne jsme se vydali čistit naše okolí. Řádně a bezpečně vybaveni jsme sbírali plastové a skleněné láhve, sáčky od různých pochutin a dobrůtek, a tak jsme za jedno dopoledne nasbírali tři velké pytle plastů a dvě tašky skleněných předmětů, které jsme pak uložili do patřičných kontejnerů. A jako připomenutí pro všechny čtenáře: do žlutých kontejnerů patří plasty a na území severní Moravy i plechovky, do zelených kontejnerů patří sklo a do modrých kontejnerů patří papír. Vybité baterie patří do elektro odpadu a již nenošené, přesto dobré oblečení, patří do kontejnerů na ošacení, nebo do obchůdku MOMENT nebo Kola pro Afriku...

Text a foto: **GABRIELA ROKYTOVÁ**
Domov Barevný svět

Na snímku vpravo Gabriela Rokytová s klienty Domova Barevný svět, kteří oslavili Den Země očistou okolí svého domova... Jak je vidět z obrázku, výsledek jejich snažení rozhodně není tou nejlepším vizitkou naší veřejnosti ve vztahu k přírodě a nakládání s odpady.

Čtyřlístkovské pálení čarodějnic

Je pravda, že hned napoprvé nám naše záměry nevyšly kvůli rozmarům jarního počasí, a tak místo na konci dubna přilétly k nám do Čtyřlístku nosaté čarodějnice až 16. května. To ovšem nic nemění na tom, že jsme prožili nadmíru veselé a zábavné odpoledne plné nových zážitků.

‘Srdcaři’

opět u nás!

Společně se známe již dva roky a letos v květnu se uskutečnilo čtvrté zážitkové setkání. O kom je řeč? Přece o našich kamarádech, členech motokářského klubu „Srdcaři“. I když nám tentokrát počasí příliš nepřálo, přesto se společně prožité sobotní dopoledne 13. května našich klientů s přáteli motokáři na zahradě Domova Barevný svět vydařilo.

Všichni, kteří na zahradu mohli přijít, přišli, protože věděli, že je čeká nejen pohled na krásné motorky všech možných značek, ale pro ty odvážnější i vlastní zážitky z jízdy na silném stroji.

Pokračování na str. 18

Fantazii meze kladeny nebyly a naši zahradu zaplnily nejrůznější čarodějné bytosti, ať už ty živé anebo vyrobené jako dekorace či aktérky soutěže o „nejkrásnější“ čarodějnici. V zábavných soutěžích se zdolávaly pestré čarodějnické disciplíny, jako třeba házení koštětem, chytání pavouků, jízda na čarodějnické koloběžce (létání na koštěti zvládly jen ty nejzkušenější čarodějnice), koulení čarodějnou koulí atd... Do toho všeho lahodně voněly grilované párečky a jiné dobroty a hrála hudba. Uprostřed zahrady už ale čekala pořádná hranice na pálení čarodějnic. Když dohořívala i ta poslední, byl to neklamný signál, že zlá zima už definitivně skončila a konečně nastalo krásné, teplé a sluncem prozářené JARO.

(rw)

NA ZAHRADĚ CHUTNÁ NEJLÉPE!

Jedno ze zařízení Čtyřlístku – Centrum pracovní činnosti, připravuje pro své klienty každoročně v červnu společná posezení na zahradě spojená s opékáním párků nebo špekáčků. To letošní připadlo na 7. června. Nic na této tradici nezměnil ani fakt, že se centrum v loňském roce přestěhovalo z původních prostor v Ostravě-Kunčičkách do nového sídla v Ostravě-Muglinově. Spíše naopak! Zdejší rozlehlá zahrada s ohništěm a dalším zázemím pro podobné příležitosti, nabízí klientům přímo ideální podmínky, a tak jich rádi využili i letos.

Na zahradě se sešlo v dopoledních hodinách více než čtyřicet klientů centra a počasí jim letos opravdu přálo. V zahradním altánku to vonělo čerstvými uzeninami, připravenými k opékání, z reproduktorů se linula příjemná hudba, navozující uvolněnou atmosféru. Nechyběla k tomu ani dobrá kávačka, limonáda nebo čaj. Na spokojených tvářích klientů bylo znát, že si tohoto dopoledne spojeného s obědem opravdu užívají. Symbolické loučení s končícím školním rokem si dost možná ještě zopakují na sklonku prázdnin anebo na začátku nového školního roku, pokud jim počasí bude přát stejně, jako tentokrát...

Text a foto: (rw)

Dokončení ze str. 17

Letos jsme věnovali svým přátelům z motorkářského klubu Srdcařů dárek do jejich klubovny. Byla to kresba motorkáře s motorkou, která vznikla v kreativním ateliéru Centra pracovní činnosti a její autorkou je Katka Kudelová z Domova na Liščině. Obrázek udělal obdarovaným velkou radost a organizátor tohoto setkání ze strany motorkářů, pan Martin Moravec slíbil, že dílko Katky Kudelové bude mít určitě své čestné místo v jejich nové klubovně. A my se budeme těšit na další setkání letos začátkem září...

Zahradní slavnost Na Liščině popáté!

Ano, je to tak – Domov Na Liščině pořádal 17. června 2017 již popáté „Zahradní slavnost“. Počasí si s námi od brzkého rána zahrávalo, proto jsme poprvé zvolili tzv. „mokrou verzi“: hudba, tanec, káva a sladké dobroty pod střechou, voňavé grilování na zahradě.

Slavnost zahájila vedoucí Domova na Liščině, paní Bc. Milada Tomešová, která přivítala všechny domácí i milé hosty. Celým dnem nás pak slovem provázeli naši kolegové Jiří a Vladka. A nejen to, se skupinou uživatelů předvedli několika vstupy své hudební umění (kytara, djembe bubny, doprovodné nástroje).

K Zahradní slavnosti patří neodmyslitelně hudba a tanec po celý den. Role diskžokeje se ujal kolega Standa, dopoledním hostem byla hudební skupina TRIGON Band s vlastním repertoárem a druhou část dne doslova rozjela skupina HONZA BAND - svou úžasnou hudbou roztančili snad všechny přítomné.

A že tento den neměl chybu, navzdory vrtkavému počasí, za to mohou všichni, kteří jej připravili: vedení Domova na Liščině – organizačním zajištěním, stravovací provoz – spoustou dobrot na grilu a nápoji, všechny domácnosti – sladkými i slanými dobrotami a všichni, kteří připravili posezení. Rádi bychom touto formou poděkovali i našim sponzorům, jmenovitě paní Šárce Sotomíkové-pedikérce a paní Gabriele Konečné, kadeřnici, bez jejichž finančního přispění by slavnost nebyla tak bohatá. A v neposlední řadě vám, kteří jste přišli a přispěli úsměvem a dobrou náladou.

BLANKA KOŠTÁLOVÁ
Domov na Liščině

Prožili jsme

Noc snů...

Každoročně se naši klienti velmi těší na Noc snů, pořádanou ostravskou zoologickou zahradou pro handicapované děti. Letos 14. června se uskutečnil její jedenáctý ročník, a za naší organizací se této události zúčastnili klienti z Domova Barevný svět, Chráněného bydlení Bronzová a Podporovaného samostatného bydlení. Všichni si to i tentokrát hodně užívali.

Na handicapované návštěvníky večerní zahrady čekalo již tradičně slavnostní přivítání v amfiteátru ostravské Zoo. Doslova na každém kroku čekalo pak na příchod malé zastavení, ať již s živými zvířaty anebo zvířecími artefakty.

Kromě stálých obyvatel zoo jsme však v jejím areálu potkali také poměrně početnou skupinu canisterapeutických psů, kteří se ke svým obdivovatelům chovali mnohem přátelštěji než mlsné kamerunské kozy.

Text a foto: (rw)

NA FLOŘE OLOMOUC 2017

*Říká se: Pán bůh míní, jiní mění!
U nás to bylo počasí, které zhatilo
naš plán! Na 20. dubna jsme si do-
mluvili ojedinělou prohlídku města
Olomouce na tzv. 'Ološlapu'. Jde
o poznávací jízdu městem na jedi-
nečném vozítku s řidičem, který pro-
vází turisty, popohánějící vozítko
lidskou silou. Leč svatý Petr nám dal
jasně najevo, jak náš výlet bude ve
výsledku vypadat...*

Ještě den před plánovaným odjezdem, tj. 19. dubna, se vrátila do celé České republiky zima a sněhová chumelenice dávala tušit, že akci musíme přeložit na jiný termín. Neodradilo nás to však, a přestože jsme odhlásili rezervaci, vyrazili jsme na vlak. Regio Jet nám poskytl příjemný azyl a při kávě a mátovém čaji jsme se domlouvali, kam v Olomouci půjdeme. Při pročítání denního tisku nám do očí udeřil titulek: FLORA Olomouc vás uvítá 20. dubna na výstavišti! A bylo jasno! Jede se na Floru!

Teplo v hlavním pavilonu, obrovské množství květin, stromků, velkolepá dekorace, vůně rozkvetlých květů, prodejní stánky s dobrotami – no prostě trefa do černého! Výstava se nesla v duchu masek z celého světa. Uprostřed haly byl zavěšen obrovský barevný čínský drak! Pastva pro všechny smysly!

Po prohlídce výstavy květin jsme prošli Olomoucí a dostali chuť na zákusek a kávu. Marně jsem se snažila najít cukrárnu na náměstí u orloje. Vždyť tam byla za mých studií, a to bylo skoro ještě nedávno (před třiceti lety!). Ó jak naivní! Našli jsme však jinou: při vstupu stáli čtyři naškrobení číšníci s tácky v ruce a utěrkou přes ruku! Vše v černobíle mramoru, na stěnách malby vinic a moře... Mírně jsme ztuhli. Tady si asi zákusek a kávu nedáme, nejspíš na to ani nebudeme mít! Avšak jak jsme se spletli! Vyšel šéf cukrárny – tušíme Chorvat, a lákal nás dál. Trochu jsme se ošívali, ale nakonec šli s pravdou ven: A to, že je jejich podnik sice velmi krásný a lákavý, ale pro nás cenově nedostupný! Zase jsme se spletli! Šéf nám udělal bezkonkurenční cenu a pak začaly ty pravé hody! Číšníci se konečně

nenudili, nosili skvělé zákusky a pravou italskou kávu!

Když jsme odcházeli, řekl pan šéf, že jsme nějací bledí a pozval nás do Chorvatska! JAKO!

Velmi milé zakončení našeho poznávacího výletu! Pak už jen euforická cesta domů s ponaučením: nic nevzdávej a běž do toho, protože nikdy nevíš, co tě ve světě čeká!

HANA ZÁBRANOVÁ a JANA NIEMCZYKOVÁ

Foto: JANA NIEMCZYKOVÁ
Chráněné bydlení Třebovice

„Šviháci lázeňští“

■ Počasí nám přálo, tak jsme 20. května vyrazili s naší „bandou“ z Domova Jandova na výlet do lázeňského města Luhačovice. Svačina, dobroty a peníze na suvenýry byly součástí našeho výletového batohu. Ob-
hacení informacemi, co máme ostatním dětem a pracovníkům přivést, jsme vyrazili na cestu.

Cesta byla dlouhá, ale příjemná, tak nám rychle utekla. Náměstí na nás dýchlo historickou architekturou,

kte-
rá se nám moc líbila. Po pří-
jezdu přišla hned velká ochut-
návka místní léčivé vody - Vin-
centky. Moc nám nechutnala, ale
zatnuli jsme zuby a vydrželi. Ona
je přece zdravá! Když jsme pro-
cházeli kolem cukrárny, tak na
nás „volala“ usmažená palačinka,
ať se stavíme a dáme si do nosu.
Takovému vábení jsme nemohli
odolat. V cukrárně jsme si doko-
nale vyspravili chuť od té slané
Vincentky, a to pohárem, štrú-
dlem se zmrzlinou, kávou se
šlehačkou... Měli jsme boule až
za ušima.

Po tak vydatné dobrotě jsme
se museli trochu projít, ať nám
není z toho cukru špatně. Také
jsme navštívili kostel, galerii
výtvarného umění a také moc
krásný park. Čas nám rychle
utekl a už jsme museli zpátky
domů. Příště jedeme zase, ale
těžko říct, zda tentokrát nepoje-
deme jen za těmi dobrotami...

ANETA NEUWERTOVÁ

Domov Jandova

■ V úterý 13. června 2017 vyrazili naším autobusem do Luhačovic také klienti Domova Hladnovská. Všem našim výletníkům se cestovalo dobře, byli veselí, z oken pozorovali ubíhající krajinu a těšili se do cíle své cesty, kam mnozí z nich mířili poprvé. Malou zastávku jsme si ještě dopřáli ve Vizovicích, kde jsme navštívili zdejší vyhlášenou pralinkárnu a Vizovický park.

V Luhačovicích nás
přivítalo nádherné počasí.
Nemohli jsme odolat,
abychom se hned několi-
krát neprošli po krásné
zdejší kolonádě a pro-
cházku jsme proložili
odpočinkem ve dvou
restauracích, kde jsme si
dopřáli oblíbené jídlo
a pití. Všem se nám také
líbily místní občůdky se
suvenýry, a tak jsme neo-
dolali a nakoupili si také
několik drobností na pa-
mátku. Cestou zpátky
jsme se podělili o všechny
bohaté zážitky z Vizovic
i z Luhačovic, na které
budeme ještě dlouho
vzpomínat.

JANA HORČIČÁKOVÁ

Domov Hladnovská

III. ročník Řezbářských slavností PUSTEVNY 2017

Po zimních Ledových slavnostech vyřezávaných soch z ledu, jsme se jeli podívat na Pustevny znovu, tentokrát 20. května. Den sliboval krásné jarní počasí a s tím spojené nevšední zážitky strávené v našich krásných Beskydech.

O den dříve jsme zažívali teplý den, a tak jsme lehce oblečení, se slunečními brýlemi a opalovacím krémem s vyšším faktorem, svačinou a pitím, vyrazili na vlak. Ve Frydlantu jsme přestoupili na autobus na Ráztoku. Dále pěšky na lanovku. Mraky nad námi nevěstily nic dobrého! Ochotný personál lanovky zajistil bezpečný nástup a mohli jsme se kochat krásami hor. Ale ouha! S každým stoupajícím metrem jsme pocítovali, že se za a) začíná ochlazovat a za b) jsme se začali navzájem ztrácet a neviděli kamarády před sebou. Hustá mlha nás obklopila ze všech stran!

Při výstupu se přidal vítr a mrholení. Rychlým krokem do hospody! Obléknout vše, co správný turista má mít: bundy, pláštěnky! Ještě, že máme vydatnou svačinu. Hned je život veselejší! Našli jsme poutač řezbářských slavností a už jsme mohli jen zírat, co statní řezbáři za použití několika pil dokáží vytvořit z kusu dřeva. Měli za úkol vytvořit během pouhé hodiny své dílo. A tak před námi vykouzlili sovu, hlavu koně, psa, knihovnu aj. Výtvoři šly pak do dražby, ale to už jsme jektali zuby a hledali útočiště, kde bychom se zahřáli. A kde jinde, než U Zaryšů. Stejný nápad však měla většina zájemců o akci, a tak jsme nakonec hlasovali a dohodli se na ústupu. Jedeme dolů! Zachumlání ve všem, co jsme našli v batohu, jsme míjeli turisty, kteří právě jeli s úsměvem nahoru a moc nechápali, proč nemáme radost z jízdy dolů. Naštěstí nás u lanovky čekal pán v kiosku a zachránil nás horkým čajem!

Zpět na autobus a vlak – všude sluníčko a teplo! Ten svatý Petr má někdy fakt divné nápady! Přesto to bylo prima a pojedeme příští rok zase!

Text: **HANA ZÁBRANOVÁ**
Foto: **JANA NIEMCZKOVÁ**
Chráněné bydlení Třebovice

/ když se to nezdá, Opavu můžeme najít i v našem městě. Přesněji řeku Opavu... A právě jejím malebným okolím se druhého dubna ubíral pochod nadšenců, které jsme mohli spatřit o první dubnové neděli mezi restaurací Třebovický mlýn a loděnicí v Děhylově. K nim jsme se připojili i my, děti a zaměstnanci Domova Jandova. Sedmikilometrový pochod na podporu lidí s poruchou autistického spektra jsme zvládli „levou zadní“. S putovními listy jsme prošli kontrolními stanovišti, abychom v samotném závěru pochodu, ve výletní restauraci, zažili radost přítomných z věcných cen, které obdrželi všichni zúčastnění.

Opava v Ostravě a Jandova na pochodu

K poslechu hrála nevtíravá reprodukováná hudba, počasí snad nemohlo být krásnější, a tak není divu, že jsme se posléze „usalašili“ na blízké louce a nasávali naprosto pohodovou, takřka prázdninovou atmosféru. Cestou domů, příjemně uondaní, jsme nešetřili chválou na nádherně strávený den.

A komu vlastně patří největší dík? Spolku For Help, s.r.o., který ve spolupráci s Rodinným a komunitním centrem Chaloupka Ostrava celou akci - benefiční pochod pro zdraví - bezchybně zorganizoval. Svou účastí jsme podpořili děti s poruchou autistického spektra a děti žijící v náhradní rodinné péči.

MARTIN POBOŘIL
Domov Jandova

Martinovští na Pustevnách

Také klienti z Chráněného bydlení Martinovská se rozhodli o týden později, než jejich kamarádi z Třebovic, že si také vyjedou 27. května na výlet na Pustevny. Prostřednictvím cestování se chtěli trochu procvičit v jízdách řádek, a proto zvolili komplikovanější cestu se třemi přestupy. Cestování autobusem se neslo v nadšeném duchu. A protože počasí přálo, každý se mohl rozhodnout, zda vyjede na Pustevny lanovkou, anebo půjde pěšky. Jirka Červěňák, Zdenek Krátký a Honza Fojtík v doprovodu Katky Jedličkové zvolili lanovkou. Z té výšky byl nádherný vý-

hled na okolní hory, vlastně téměř na celé Beskydy. A co teprve socha Radegasta, ta se nám také velmi líbila! Ostatní klienti - Anetka Vrábliková, Jirka Šimíček a Honza Sotona v doprovodu Lidušky Kardašové, se odvážně rozhodli, že Pustevny vyšlapou pěšky. Bylo to náročné, ale nikdo se nevzdal a všichni vítězně dorazili do cíle.

Po takové námaze všem vyhládlo, a tak hurá do restaurace Šumná na oběd. Po dobrém jídle a procházce na Pustevnách, to už se nikomu šlapat zpátky pěšky nechtělo. Takže lanovka vyhrála! Jen Jirka Šimíček měl ještě dostatek energie, a tak se vydal pěšky i dolů.

Zpáteční spoj nám samozřejmě ujel, nezbylo tedy než zvolit jinou trasu a ještě k tomu vlakem.

Všichni byli sice zmoženi, ale výlet se líbil a hlavně posílil kamarádství i spolupráci všech obyvatel chráněného bydlení. Co víc si můžeme přát?

Text a foto: **KATEŘINA JEDLIČKOVÁ**
a **LUDMILA KARDAŠOVÁ**
Chráněné bydlení Martinovská

V ZOO Lešná

Konečně léto a konec školního roku se blíží, proč se tedy trochu ve škole 'neulít' a nevyrazit někam na výlet? Slovo dalo slovo a nápad na celodenní vandr byl na světě! A proto jsme 24. května všichni společně vyrazili směr Zlín, do Zoo v Lešné.

Při vstupu do zahrady nás zaujaly nádherně rozkvetlé rododendrony, azalky a mnoho dalších kvetoucích keřů. Než jsme se vypravili na samotnou prohlídku, prozkoumali jsme si mapu zahrady a vydali se na obhlídku. Doprovázel nás také náš pan řidič Ivan Marhula, který zoo velmi dobře zná a tudíž nám dělal nejen řidiče, ale i veselého průvodce.

Zpočátku jsme se prošli krásnou kvetoucí zahradou a pozvolna přecházeli do části, kde obývala své příbytky různá exotická zvířata, která v zoo žijí prakticky ve svém „přirozeném prostředí“. Žádné mříže a skleněné vitriny, ale rozsáhlá plocha zeleně, obrostlá stromy a keři. Nejvíce času jsme věnovali pozorování slonů a malinkatých opiček, které se naháněly a skotačily v korunách stromů.

NA NÁVŠTĚVĚ V DOMOVĚ NADĚJE

V sobotu 24. června jsme se vypravili na cestu vlakem do Domova Naděje v Otrokovicích, kam nás přátelé pozvali na jejich Zahradní slavnost. Všichni jsme se na slavnost moc těšili. Po příjezdu do Otrokovic se naše kamarádka přivítala se svou sestrou, která v Domově Naděje žije. Všem se nám na Zahradní slavnosti velmi líbilo, byli jsme nadšení z hudby, soutěží i občerstvení. Ale bohužel, čas naší návštěvy rychle utekl a nastal čas na návrat, i když se nikomu z nás moc nechtělo. Cestou na nádraží jsme se ještě zastavili v restauraci, abychom se posilnili před návratem domů. Ve vlaku jsme pak vzpomínali na všechny prožité dojmy ze slavnosti a vzájemně obdivovali výhry ze soutěží, kterých jsme se zúčastnili. Ještě dlouho budeme mít na co vzpomínat!

PETRA NEMETZOVÁ
Domov Hladnovská

Asi v polovině naší prohlídky jsme se zastavili na dětském hřišti, kde jsme se občerstvili a posilnili se na další cestu. Vytáhli jsme z batůžků svačinky a pustili se do jídla. Našli se mezi námi samozřejmě i takoví, kteří neodolali vůni, jež se linula z přilehlých občerstvovacích stánků, a koupili si pár dobrot. Odbyla čtrnáctá hodina a to byl čas na krmení lachtanů. Tuhle podívanou jsme si nemohli nechat ujít! Obrovští „mazlíci“ skotačili ve vodě na povely svých chovatelů a předváděli nám, co všechno dovedou: plavali ve vodě pro kroužky, čumáčkem tlačili po vodě balónek, na povel nám i zamávali ploutvemi. Samozřejmě, vše za odměnu v podobě rybích dobrot. Také my jsme je odměnili nadšeným potleskem.

Největší zážitek jsme si však odnesli z návštěvy „Podmořského světa“, kde se nám naskytla nezapomenutelná možnost pohladit si rejnoky. Překvapila nás důležitá a nutná pravidla, která tento podmořský svět má. Při vstupu do budovy je třeba odložit veške-

ré šperky a hodinky, a je také důležité si ruce umýt v čisté vodě. Pak teprve mohou návštěvníci přistoupit k bazénku s rejnoky a navázat s nimi fyzický kontakt hlazením. Co vám budeme povídat... Zážitek neuvěřitelně krásný!

Pro návštěvníky byla volně přístupná i ptačí voliéra, kde nám nad hlavami létali drobní ptáčci, ale také nádherně zbarvení papoušci ara.

Bohužel, den nám utekl jako voda a bylo třeba vydat se na zpáteční cestu směr Ostrava. Cestou zpátky jsme však už přemýšleli, kam podnikneme svůj příští výlet. A shodli jsme se, že za dalším dobrodružstvím vyrazíme v červenci, kdy budou již prázdniny v plném proudu. Všem přejeme krásné léto a doufáme, že i vy si vyrazíte na nějaký pěkný výletík!

MICHAELA PROCHÁZKOVÁ
Domov Jandova

ZA KONÍKY DO HOR

Pro pana Vrvu a Kůdelu, klienty s nejvyšší mírou podpory z Domova na Liščině, byl jedenáctý květen velkou změnou. Na tento den jsme pro ně zajistili celodenní rehabilitační pobyt včetně dopravy v organizaci Vitality Slezsko v Bystřici s možností využití hiporehabilitace.

Odjezd jsme naplánovali hned na ráno po snídani, a přestože cesta do Bystřice byla dlouhá, velmi příjemně nám ubíhala. Po našem příjezdu do stáje v Bystřici, už tady byla připravená bryčka tažená koněm a oba naši pánové se tak mohli při projížďce kochat krásnou podhorskou krajinou.

Po vyjíždce jsme se přesunuli do penzionu Ovečka v Nýdku, kde pro nás hostitelé připravili krásný, slunný a hlavně bezbariérový pokoj. Následoval chutný oběd, reflexní masáž chodidel a odpočinek v pokoji. Po této relaxaci patřila k dalším prožitkům dne kávačka se zákuskem v místní restauraci. Odpoledne jsme strávili procházkou po okolí penzionu a po návratu již na ně čekala výtečná večeře a opět odjezd do stáje v Bystřici, kde byla naplánovaná hipoterapie. Tím náš rehabilitační den končil a nezbývalo, než vrátit jsme se zpět na Liščinu.

Z chování obou pánů bylo znát, že i když jsou unavení, tento den si velice užili a domů odjížděli spokojení. Náš velký dík patří pracovníkům Vitality Slezsko za jejich velikou vstřícnost, ochotu a pomoc, při uskutečnění tohoto krásného dne pro naše klienty.

Text a foto: **VLADISLAVA STRAKOŠOVÁ** a
KATEŘINA HEJDUKOVÁ
Domov na Liščině

KULTURA

NĚCO O SEMILECH

Také v letošním roce se naše skupina Rytmy zúčastnila festivalu Patříme k sobě v Semilech. Tento ročník byl významný tím, že byl jubilejní, dvacátý, a tak se 25. dubna sjížděly do Semil hudební, taneční a dramatické skupiny a kroužky nejen z Čech, ale i z Polska. Letos na něm ze zdravotních důvodů bohužel chyběla jeho patronka a dlouholetá účastnice, herečka Miriam Kantorková.

Naše Rytmy, na rozdíl od loňska, vystupovaly hned o prvním festivalovém večeru na slavnostním gala koncertu v Semilech. I po náročné cestě podali naši bubeníci výborný výkon. Přestože zvučení našeho vystoupení nebylo úplně stoprocentní, bouřlivý potlesk v sále nám dokázal, že jsme své diváky opět potěšili. Večer jsme padli do postelí v příjemném rodinném penzionu, který byl naším dočasným domovem i v loňském roce. Majitelé, manželé Martin a Hanka Hančlovi, nás opět přivítali s otevřenou náručí.

Hned druhý den dopoledne nás čekalo další vystoupení, a to koncerty pro žáky semilských základních škol. Změnili jsme koncertní oděv a také skladbu vystoupení. Trochu jsme očekávali další problémy s ozvučením, ale naše obavy byly zbytečné. Změna zvukaře způsobila doslova výbuch. Už při prvních tónech naší hudby začaly „děti“ jásat, pískat, tleskat a tančit. Naše vystoupení se odehrálo v neuvěřitelné atmosféře a my sami jsme si bubnování nadmíru užili. Stěny v Kulturním centru Golf se nejspíš otřásají ještě dnes.

Odpoledne nás ještě čekal zajímavý výlet spojený s prohlídkou Bozkovských dolomitových jeskyní a večer pak velká diskotéka pro všechny účastníky festivalu. Opět to byl den plný krásných zážitků.

Ten následující už byl pro některé z nás opět tak trochu pracovní – Libuška Gajdová se zástupcem našich bubeníků („konkurz“ vyhrál sólista Dominik Herák) se na semilské radnici zúčastnili přijetí u paní starostky. A protože všichni v Rytmech tvoříme tým, oba naše dva zástupce jsme na radnici společně doprovodili. Při poradě, jak naložíme s volným časem, jsme si odsouhlasili další aktivity: prohlédli jsme si výstavu loutek v místním muzeu a také výstavu věnovanou 20. ročníku festivalu Patříme k sobě.

Pořadatelé vkusně vyzdobili prostor muzea rukodělnými výrobky, instalovali tady i fotodokumentaci všech předešlých devatenácti ročníků

a některé další zajímavosti. Velmi nás potěšilo, že mezi ostatními exponáty zde byl vystaven i náš loňský zápis do festivalové kroniky. Protože nám však do oběda zbývalo pořád ještě dost času i po prohlídce muzea, rozdělili jsme se na dvě skupiny: část vyrazila na procházku po Semilech a ostatní, turisticky zdatnější, si vyšlápli na kratší pochod částí Riegrovy stezky.

Ušli jsme asi 2,5 km a dostali se jen na začátek Riegrovy stezky. Odměnou nám však byly

pohledy na kouzelná zákoutí údolí řeky Jizery. Dostali jsme se i do skalní soutěsky, kde nás stezka vedla po dřevěném chodníku přímo nad řekou. Čas nám bohužel nedovolil jít dál, a tak jsme se několikrát vyfotili a zamířili zpět směrem k Semilům.

Hlavním programem části odpoledne byla návštěva zámku Hrubý Rohozec. Opět jsme se k němu přiblížili naším autobusem a společně s jinými účastníky festivalu navštívili zámeckou expozici. Prostě pořád kupa zážitků.

Večer už byl ve znamení balení tašek a přípravy na odjezd. Ráno jsme se rozloučili s milými „domácími“ a dopoledne nás ještě čekalo malé překvapení v Kulturním centru Golf – organizátoři pro nás připravili akci Zlatá osmdesátá, na níž nám hráli a zpívali hity 80. let. Na rozloučenou jsme si ještě mohli s ostatními zatančit a zazpívat a pak už hurá domů!

Slovem a obrazem zaznamenala:
VLADIMÍRA KALOČOVÁ

A zase jsme tady...

Již třetím rokem jsme byli požádáni o účast na festivalu Tvoříme duši, který se koná na nádvoří překrásného zámku v Zákupích u České Lípy. Letos ovšem s malou změnou: museli jsme vyrazit již v pátek. Ale jak se říká: všechno zlé je k něčemu dobré. U nás bylo dobré první i druhé. Nevadilo nám, že si víkend v Zákupích trochu prodloužíme a alespoň jsme tentokrát měli trochu víc času, abychom si tuto krásnou obec se zajímavou historií mohli důkladněji prohlédnout.

Po večeři jsme vyrazili na procházku a objevili spousty příjemných zákoutí, malebných domů a mj. také místní přírodní koupaliště, kde nechyběla ani písková pláž a tobogán. Ráno jsme vyspaní a odpočatí vyrazili na zámek, kde nás již čekala paní Helenka Ladislavová s ing. Zdeňkem Santherem – hlavní organizátoři, kteří vše, co dělají, dělají srdcem.

Odpolední festivalová vystoupení byla jako každoročně úžasná a zajímavá nejen pro diváky. Na nádvoří zámku se střídala vystoupení taneční, pěvecká i dramatická lidí a lodiček všech věkových skupin. Bylo opravdu pořád na co koukat. Chlapcům se samozřejmě nejvíc líbily břišní tanečnice. Moc rádi jsme opět viděli taneční skupinu Lucarino Dance z Čížkovic, která vždy potěší svým tancem a letos bude dokonce hostovat i u nás v Ostravě na našem koncertu Všechny barvy duhy. Nezájemnější pro nás však byl soubor historických tanců Villanella.

Naše vystoupení opět diváky roztleskalo a roztančilo, a odměnou

Divadelní přehlídka v Třebovicích

O prvním dubnovém víkendu jsme my všichni obyvatelé Chráněného bydlení Třebovice navštívili nedaleký Společenský dům Labyrint, kde se konala přehlídka experimentálního a studentského divadla Moravskoslezského kraje, které se zúčastnily čtyři divadelní soubory z Opavy a z Ostravy.

Na Apríla jsme se vydali do Chacharkova divadelního klubu, abychom fandili divadelníkům, spolku DRAMKROU – převážně studentům Slezské univerzity, kteří již tři roky zkoušejí amatérské divadlo v Opavě a zvítězili například na festivalu Ostravské Buchary a mají na kontě už sedm inscenací. Hra Viktorie byla plná dětské radosti, milostného dospívání i nevyhnutelných ran osudu, zde naznačených formou symbolů a metafor. Účastníci krajské postupové přehlídky Ex-peri's se tímto ucházeli o postup do celostátní přehlídky Šrámkův Písek. Partnerem akce bylo statutární město Ostrava.

Pokračování na str. 28

nám byl bouřlivý potlesk. Když Libuška, Petr Cupal a Martina Pazderová děkovali obecnstvu i organizátorům, někteří museli zatlačit slzičky dojetí. Ještě dlouho po našem vystoupení za námi chodili lidé z publika a chválili a chválili. Byly jsme prostě na ty naše bubeníky zase náležitě pyšné! Musím podotknout, že je to opravdu dobrá parta, která se podporuje a pomáhá si navzájem. Skupina Rytmy nejen kvalitně reprezentuje Čtyřlístek, ale rozdává lidem kolem sebe radost a dobrou náladu. Vidíme, že při našem bubnování zapomínáme na všechno zlé nejen my, ale i naši posluchači, a to je moc dobře!

Text a foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ

MUZIKOTERAPIE TROCHU JINAK...

Hudba je obecně považována za univerzální jazyk srozumitelný všem lidem napříč generacemi i národnostmi. Jejím prostřednictvím bychom snad mohli rozmlouvat i s bytostmi z jiných planet, pokud bychom měli možnost se s nimi setkat... Díky jednoduchým písničkám se učí vnímat hudbu už od nepaměti i nejmenší děti a hudba je pak v různých formách doprovází celý život. Před pěti lety se v Janáčkově filharmonii Ostrava zrodil skvělý nápad, vytvořit v rámci abonentních cyklů filharmonie Rodinný cyklus D, určený především dětem, ale i jejich rodičům nebo prarodičům, zkrátka dospělým, kteří je doprovázejí. U zrodu cyklu stáli Lenka Jaborská, jež je autorkou scénářů a režie jednotlivých částí tohoto hudebního cyklu a lektor Janáčkovy filharmonie Ostrava, Martin Ptáček. Právě jeho jsme požádali o rozhovor pro náš časopis, neboť hudba je blízká i našim klientům a také oni mají možnost navštěvovat jednotlivé části Rodinného cyklu JFO, o nějž je od samého počátku mimořádný zájem.

■ V čem je podle vás Rodinný cyklus tak přitažlivý pro děti i dospělé?

Každá ze čtyř částí tohoto cyklu má jedinečné scénáře 'na jedno použití'. Zcela zásadní přitom je, aby jednotlivé koncerty i workshopy cyklu měly společnou zážitkovou přehledu, která musí fungovat v obou rovinách: v té dětské i dospělé. Před každým z koncertů se odehrává hudební workshop, na němž se děti seznamují se základními hudebními principy, mohou si zahrát na některý z nástrojů orffovského instrumentáře, připraví se na koncert a ještě se přitom dobře baví nejen ony samotné, ale i jejich dospělé doprovody. Vše se odehrává na úrovni dětské poetiky, nechybí však ani trocha nadsázky, nebo vtipu, který pochopí a pobaví i jejich rodiče. V tom je možná zakleté tajemství úspěchu těchto hudebních setkání. Stejně jako

Dokončení ze str. 27

Na festivalu vládla přátelská atmosféra, v Chacharkově klubu jsme poseděli s kofolou a dokonce se organizátoři akce i herci s námi pozdravili osobně. Možná v budoucnosti u nás na „chráněnce“ nacvičíme malou divadelní formu. Vždyť jste naši partu mohli vidět vystupovat už na Barvách duhy a také na Jarním plese v Muglinově!

Zaznamenala:
JANA NIEMCZYKOVÁ
Chráněné bydlení Třebovice

v minulých letech i v nové sezoně budou děti cyklem provázet dva kamarádi - Olinka (Pavla Gajdošíková) a Vláda (Michal Sedláček) a za dirigentským pultem se vystřídají Stanislav Vavřínek a Robert Kružík.

■ Dá se říci, že tento cyklus učí děti pozitivně vnímat vážnou hudbu?

Když bude mít dítě pozitivní emoční zkušenost, nebude mít vůči vážné hudbě žádný 'blok'. První setkání s vážnou hudbou zažijí tak, že to pro ně nebude 'za trest', ale zábava. Naše workshopy jsou o tom, že jsou na nich děti s rodiči a je to pro ně společný zážitek. Když děti hrají na nějaký hudební nástroj (dítě se stává stejně důležitým článkem orchestru, jako třeba bubeník, hornista, první houslista nebo dokonce samotný dirigent), mohou si to rodiče vyzkoušet spolu s nimi. Tuto interakci potřebujeme, aby společný zážitek opravdu fungoval třeba už při poznávání hlasu nebo zvuků hudebních nástrojů. Jednotlivé části cyklu jsou vždy nastaveny na intelektuální úroveň účastníků workshopu a jsme schopni diferencovat podle dané situace.

Scenáristka a režisérka cyklu, Lenka Jaborská,

sehrává důležitou úlohu v tom, že díky ní celý tento koncept propojující hudbu, pohyb a respektující všechny divadelní principy, dobře funguje a přináší pozitivní emoce spojené s hudbou. Děti mají rády Olinku s Vládou, muzika je s nimi baví, protože jejich průvodci dodávají hudbě také obsah.

■ Jaké věkové skupině dětí je váš cyklus určen?

Koncerty jsou určeny nejmladší věkové skupině, děti se vracejí opakovaně, ale v určitém věku už nás opouštějí. Zvažujeme proto do budoucnosti nový cyklus pro tyto 'odrostlejší' děti. Každopádně děti během těchto workshopů i koncertů přijímají to, že jejich průvodci jsou 'jako' děti (Olinka s Vládou), které tvoří jakýsi můstek mezi orchestrem a posluchači. Má to přínos i v tom, že také v orchestru jsou různí lidé, někteří rovněž vstupují do určitých rolí, když chtějí a jsou součástí divadelní části workshopů, která funguje.

V letošním roce se Rodinný cyklus D vydává na cestu po hudebních inspiracích. Stejně jako malíř maluje oblíbená místa, také skladatel se ve své tvorbě nezdědka nechává ovlivnit místem, atmosférou, náladou nebo nezapomenutelným okamžikem. A tomu odpovídají i názvy jednotlivých částí Rodinného cyklu: *MLČETI stříbro, poslouchatí zlato* (5. 11. 2017), *Jak se do lesa volá, tak to v lese slyšíme* (10. 12. 2017), *Tichá voda noty mele aneb H2O na mnoho způsobů v úpravě pro velký symfonický orchestr* (4. 3. 2018) a *Kdo se bojí, nesmí do města aneb Industriální hudební variace na města známá i neznámá* (15. 4. 2018). Pokud máte zájem, musíte si pospíšet, protože předplatné na jednotlivé koncertní cykly 64. koncertní sezony Janáčkovy filharmonie Ostrava (2017 – 2018) je již v prodeji.

BOHDANA RYWIKOVÁ

Fotografie: archiv Janáčkovy filharmonie Ostrava

FOLKLOR BEZ HRANIC VE ČTYŘLÍSTKU

K prázdninovým měsícům u nás ve Čtyřlístku už mnoho let neodmyslitelně patří návštěvy hostujících souborů festivalu městských folklorních souborů FOLKLOR BEZ HRANIC. Ten letošní se v Ostravě uskuteční ve dnech od 14. do 18. srpna. Již v úterý 15. srpna v 10.30 hod. k nám do Čtyřlístku zavítají dva zahraniční soubory, jež bude letošní Folklor bez hranic hostit: originální francouzský soubor **Lous Cadetouns** z Gaskoňska, z oblasti Landes, který tvoří z velké části tanečníci na chůdách a sedm muzikantů pod uměleckým vedením pana Oliviera Lagardera. Dalším hostujícím souborem bude **Hsin-Lei Dance Company** z Taiwanu vedený paní Yu-En Liu. Tento exotický soubor, jenž vznikl v roce 2012, nám představí tradiční taiwanské lidové tance, evokující krásy této země.

(rw)

Čtyřlístek vystavuje:

► V Galerii U chemiků

Již téměř dvě desetiletí trvá naše spolupráce se Střední průmyslovou školou chemickou akademika Heyrovského a gymnáziem v Ostravě Zábřehu. V komorních výstavních prostorách Galerie U chemiků ve vstupní části školy, se pravidelně na sklonku školního roku představují svými výtvarnými pracemi klienti naší organizace. Ani letos tomu nebylo jinak, snad jen s tím rozdílem, že letos poprvé vznikaly vystavené výtvarné práce pod hlavičkou Centra pracovní činnosti, a to jak v centru samotném, tak v kreativním ateliéru a ergodilně. Výstava v Galerii U chemiků byla otevřena veřejnosti ve dnech od 22. května do 29. června letošního roku. Vystavenou kolekci tvořilo téměř třicet výtvarných prací – jak maleb, tak kreseb. Společně s pracovníci kreativního ateliéru, paní Martinou Skýbovou, DiS. a Marií Herákovou, navštívili 25. května tuto výstavu sami autoři vystavených prací, převážně klienti Domova na Liščině, aby si prohlédli svá díla tentokrát ve veřejném prostoru. Největší radost měla z výstavy paní Alžběta Didíková, která byla v galerii zastoupena hned několika obrazy.

Text a foto: MARTINA SKÝBOVÁ a MARIE HERÁKOVÁ

► V Galerii Ametyst

Pravidelně se vracíme také do výstavních prostor Galerie Ametyst Fakultní nemocnice Ostrava. Ve dnech od 20. června do 31. července se zde představují naši klienti kolekcí obrazů, jež rovněž vznikaly během letošního roku v dílnách a ateliérech Centra pracovní činnosti, ale také v Domově Jandova. Naši klienti se jen neradi nechávají spoutávat předem danými tématy nebo výtvarnými postupy. A tak mnohdy překvapují návštěvníky výstavních síní tím, co všechno dokáží vyjádřit nečekaně jednoduchými výtvarnými prostředky. Vedle našich nejmladších výtvarníků z Domova Jandova, kteří se zde letos představili poprvé, se do této výstavní síně vracejí i zkušení tvůrci, jako jsou například pan Stanislav Vrbský, jehož „srdeční záležitosti“ jsou náměty spojené se životem pravěkých lidí, inspirované knižními ilustracemi Zdeňka Buriana anebo František Sklenář, nechávající se okouzlit životem všedního dne, či zručná figuralistka Kateřina Kudelová, upřednostňující techniku pastelů. Naopak poprvé se v Galerii Ametyst představuje svými poetickými kresbami Adéla Sadílková z Centra pracovní činnosti (obrázek vpravo). Podobně jako všechny předešlé výstavy Čtyřlístku v Galerii Ametyst, také ta letošní by chtěla vnést nejen do tohoto výstavního prostoru, ale i do srdcí pacientů a návštěvníků nemocnice pohodu a radost, jakou při své tvorbě pociťují sami autoři. Zajděte se také podívat!

Text a foto: (rw)

► V Knihovně města Ostravy

Již mnoho let patří k milým každoročním tradicím v naší organizaci pravidelné prázdninové výstavy v krásném prostředí pobočky Knihovny města Ostravy v ulici Jiřího Trnky 10 v Mariánských Horách. Ta letošní je zde k vidění od 30. června a potrvá do 31. srpna letošního roku. Vystavená kolekce více než dvaceti výtvarných prací klientů Čtyřlístku vznikala od počátku letošního roku v ergodílně a kreativním

ateliéru Centra pracovní činnosti. Autoři vystavených kreseb a maleb pracovali různými technikami, od kreseb pastelem, přes tempery až k akrylu. Výstava nazvaná „Svět podle nás“ napovídá, že tvůrci dávají průchod své bohaté fantazii. Určitě si výstavu nenechtejte ujít, ať už patříte mezi pravidelné návštěvníky knihovny, nebo ne...

Text a foto: (rw)

Na snímku vlevo pracovnice Centra pracovní činnosti – Zuzana Lombardová a Marie Heráková při instalaci výstavy v Knihovně města Ostravy v ul. J. Trnky 10 v Mariánských Horách.

Výstava Jiřího Gregera v literární kavárně

Naším kolegou v Domově na Liščině na pozici pracovníka v sociálních službách je již čtyři roky pan Jiří Greger, který je mužem mnoha profesí: vyučený strojní zámečnický, jenž také získával výtvarné vzdělání na Umělecké konzervatoři v oboru malba, kresba a grafika a prošel různými profesemi. V roce 2013 „zakotvil“ u nás ve Čtyřlístku. Pan Jiří Greger však naštěstí svou zálibu ve výtvarném umění nepověsil na hřebík a věnuje se jí stále. V květnu uspořádal samostatnou výstavu svých výtvarných prací v prostorách minigalerie literární kavárny v knihkupectví Academia na Masarykově nám. v Ostravě. Společně jsme jeho výstavu navštívili 25. května s klienty Domova na Liščině, kteří pana Jiřího dobře znají. Spolu s výbornou kávou z této kavárny patřila prohlídka výstavy pana Gregera k opravdu příjemným zážitkům. Co víc k tomu dodat? Jsme opravdu hrdí na našeho kolegu a zároveň obdivujeme jeho talent!

Text a foto: **MARTINA SKÝBOVÁ**
a **MARIE HERÁKOVÁ**

DVOJBOJ SE STONOŽKOU

Přátelé ze spolku Stonožka nás také v letošním roce pozvali na společné sportovní klání. Tentokrát se však odehrálo 'doma' v Bowling Parku v Ostravě-Hrabůvce, kam se 18. května sjelo celkem dvanáct ostravských týmů, přičemž dva z nich reprezentovaly Čtyřlístek. V našich barvách bojoval čtyřčlenný tým z Podporovaného samostatného bydlení a další čtyři klienti z Domova Barevný svět.

Všichni se hodně snažili, i když vrtkavost koulí jak v bowlingu, tak při minigolfu, často dělala vrásky na čele nejen našim borcům. Souboje se odehrávaly na bowlingové dráze ve vnitřních prostorách

Bowling
Parku i
venku na

minigolfovém hřišti. V horkém, téměř letním dnu, se všichni snažili vydat ze sebe to nejlepší. Týmu Podporovaného samostatného bydlení nakonec o pouhý jeden bod uniklo ve dvojboji prvenství, zatímco sportovci z Domova Barevný svět obsadili pěkné osmé místo. Na to, že mnozí z nich drželi golfové hole v rukou poprvé, nebyl tento výsledek vůbec špatný a všichni si zasloužili medaile i účastnické diplomy. Příště možná zaútočíme i na vyšší mety...

(rw)

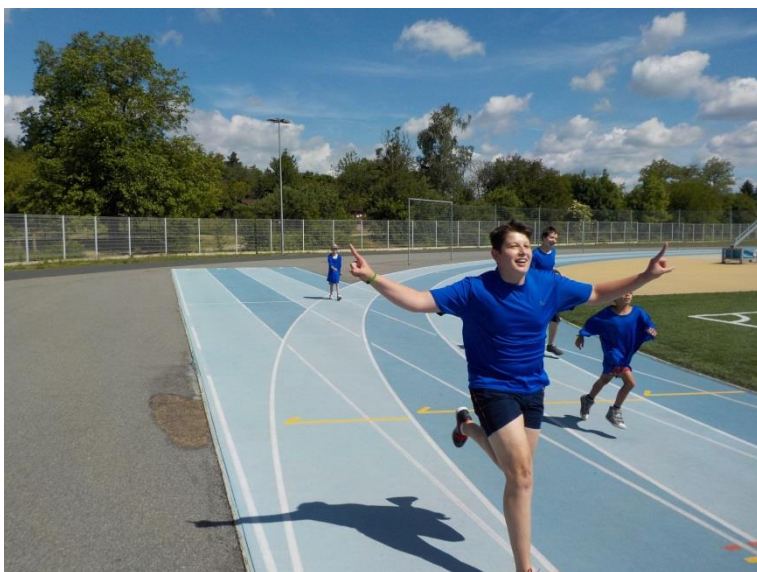
Na snímcích: nahoře Karla Foltová si vedla velmi dobře v bowlingu, zatímco Honzík Gavelčík (vpravo s Vladkou Kaločovou) pokoušel sportovní štěstí v minigolfu...

Naši na Emil Open v Brně

Ve středu 7. června jsme se vydali na Evropské hry handicapované mládeže Emil Open do Brna. Na tuto akci jsme se moc těšili, nejen proto, že se konala v Brně. Z Domova Jandova s námi jeli Honza Polhoš, Daniel Žilinský, Petr Pastrňák, Lukáš Boldezerský a Dominik Herák. Dále pak Miša Horáková z Domova Barevný svět a Honza Sotona z Chráněného bydlení Třebovice. S našimi sportovci jeli jako doprovod: Mgr. Vladimíra Kaločová, Tereza Tesarčíková a Petr Neminář. Cestovali jsme vlakem, který nás zavezl až do vytouženého cíle: Brna hlavního nádraží.

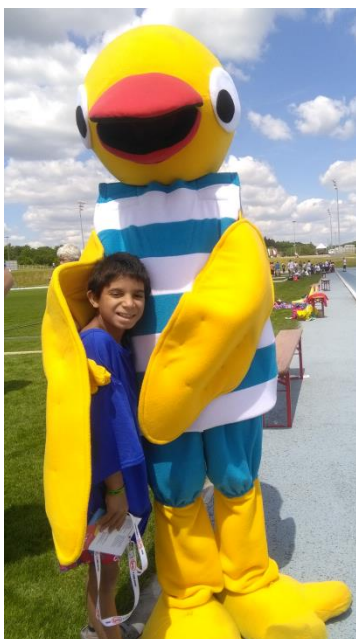
Sspěchali jsme se ubytovat do nedalekých Tauferových kolejí, protože zanedlouho bylo na čase vyrazit na náměstí Svobody, kde se konal slavnostní zahajovací ceremoniál. Po úvodním slovu organi-

zátorů následovalo seřazení vlajkonošů všech šestnácti evropských zemí, které se těchto mezinárodních sportovních her zúčastnily. V zahajovacím programu vystoupila i známá pražská kapela

Jedličkova ústavu The Tap Tap. K obecenstvu také promluvil herec Jan Kraus, který zde na živo uvedl svou Show Jana Krause. Po náročném dni nám vyhládlo, a tak jsme se těšili na teplou večeři, která se podávala v jídelně naší koleje. Po večeři jsme se umyli, podívali se na pohádky a hurá do hajan.

Ve čtvrtek jsme hned po snídani vyrazili na sportoviště v areálu Vysokého učení technického (VUT) Brno. Naši svěťenci se zúčastnili zápolení v bocce. Soutěžilo se v týmových dvojicích proti sobě a všichni se moc snažili. V rámci hry se také Pěť Pastrňák seznámil s panem Honzou

a jeho paní vychovatelkou z dalšího českého týmu z chráněné dílny v Borovanech, s nímž pak utvořili soutěžní dvojici. Mezi další disciplíny, kterých jsme se nezúčastnili, patřily lehká atletika, plavání, golf a stolní tenis. Atletika a golf se odehrávaly na stejném stadionu jako naše bocca, a tak jsme mohli ostatním alespoň hlasitě fandit. Po odehrání našich zápasů jsme se opět přemístili na náměstí, kde probíhal doprovodný program her Emil Open.

Setkali jsme se tady s šestinásobným paralympijským vítězem v cyklistice Jiřím Ježkem, zazpívali nám herci z Městského divadla v Brně a mohli jsme vidět ukázkou fotbalu nevidomých z malé kopané. Naši sportovci měli také možnost zahrát si fotbal s přítomnými reprezentanty U21. Po skončení doprovodného programu jsme povečeřeli a vydali se na nedaleké hřiště plné prolézaček, houpaček a malého lanového centra. Kdo chtěl, mohl si také

hrát s frisbee. Děti byly ve svém živlu a pobyt na dětském hřišti si velmi užily.

V pátek po snídani pokračovaly soutěže opět v areálu VUT. Na fotbalovém hřišti jsme se seznámili s českými sportovci a neodolali pokušení vyzvat je na zápas. Daneček náš mač horlivě komentoval a Míša nás povzbuzovala. Nejvíc bavila hra naše velké kluky – Honzu Polhoše, který se fotbalu nemohl ani dočkat, Dominika Heráka a Honzu Sotona. S našimi borci si zahrál také strejda Petr. Po tomto napínavém zápase jsme pokračovali v hraní bocce. Všichni naši reprezentanti se velmi snažili a jejich výkony se neustále zlepšovaly.

Odpoledne byli vyhlášeni vítězové všech kategorií a medaile neminuly ani nás: 1. místo ve své kategorii vyhráli Honza Polhoš a Dominik Herák. Stříbrné medaile obdrželi Lukáš Boldezerský a Daniel Žilinský, bronz získali Honza Sotona a Míša Horáková. 'Bramborovou' medaili vybojovali Petr Pastrňák a pan Honza. Sběrka medailí byla tímto nečekaně kompletní a my jsme tak hrdým pocitem vyrazit do víru velkoměsta.

Na náměstí se konal další doprovodný program. K vidění byl basketbal vozíčkářů, odvahu vyzkoušet si jej měli Honza Polhoš, Dominik Herák, Honza Sotona a zapojila se také Míša Horáková. Poté vystoupili handicapovaní sportovci, provozující paravoltiž. O tuto aktivitu projevil největší zájem Lukáš, který všem obratně předváděl své vydařené pohybové kreace, za které si vysloužil veliký aplaus. Děti také pobavil pejsek cvičený na Dogdancing. Přemohla nás však 'mlsná', a tak jsme neodolali a ochutnali místní skvělou zmrzlinu. Následovala poslední večeře a šlo se spát.

V sobotu nastal čas loučení se sportovními hrami. Posnídali jsme a vyrazili na vlak směrem do Ostravy. Celý pobyt se nám všem moc líbil a už teď se těšíme na další ročník Emil Open.

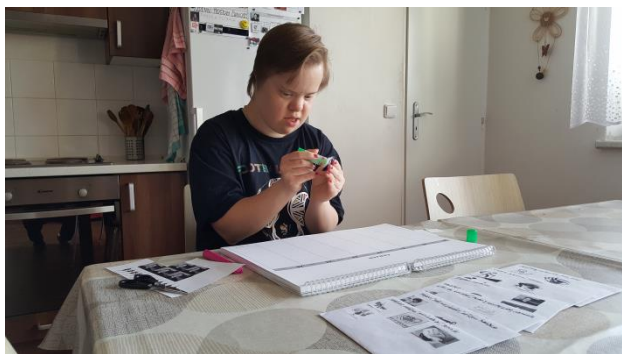
Slovem a obrazem zaznamenali:
TEREZA TESARČIKOVÁ, PETR NEMINÁŘ
a **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

Z pracovního diáře...

Jak alternativní a augmentativní komunikace napomáhá zvládat běžný život

Když jsme se v roce 2015 přestěhovali do Chráněného bydlení Bronzová, s odstupem času se vyskytly u dvou našich klientek nedostatky v komunikaci, schopnosti vyjádřit se ke svým potřebám, pochopit věci, které jsou nezbytnou součástí společného života v chráněném bydlení, jako jsou například nákupy potravin, návštěvy lékařů, docházka do zaměstnání, úklid vlastní domácnosti apod., ale také schopnost orientovat se v čase.

Těmto klientkám a jejich klíčovým pracovníkům za podpory vedoucích pracovníků, jsme umožnili konzultační schůzky se specialistkou na tuto problematiku, paní Mgr. Barborou Herzánovou, přímo v domácnosti Bronzová, kde se paní Herzánová individuálně věnovala potřebám každé klientky.

Čas, který klientky ušly, ukázal, že v současné době je pro obě děvčata důležité orientovat se zejména v krátkodobém čase (den, týden), proto hodně pracujeme s kalendářem vytvořeným speciálně pro tyto potřeby. Děvčata také používají „komunikační deník“, jenž v sobě skrývá již navazující a rozpracovanější části potřeb k ulehčení života v chráněném bydlení, jako např. ‘kdo jsem’, ‘kde bydlím’, ‘kam chodím nakupovat’ anebo ‘kde pracuji’, jídelní a nápojový lístek nebo dokázat pojmenovat různé části těla, když mě něco bolí.

Více informací a nápadů jsme my, klíčové pracovníce těchto klientek, získaly na seminářích, pořádaných naší organizací a také od svých spolupracovníků, bez nichž by tato práce neměla žádný výsledek. Zapojení klientek do alternativní komunikace nebylo jednoduché a stále je nutná jejich motivace ke spolupráci. Proto přejeme všem pracovníkům, kteří již s AAK pracují a i těm, kteří se na ni teprve chystají, hodně zdaru a trpělivosti. Každý krůček je úspěchem, a to jak pro klienta, tak i pro pracovníka.

Text a foto: **ŽANETA KUNCOVÁ** a spol.

Došlo po uzávěrci:

SETKÁNÍ NA TERASE

Po vzájemné domluvě jsme se 10. června společně sešli na terase Domova Barevný svět s klienty druhého a třetího patra. Návštěva to byla opravdu nekonvenční. Terasu jsme vyzdobili nafukovacími balonky a lampiony. Uprostřed nechyběl ani velký, krásně vyzdobený stůl, který se prohýbal pod dobrotami a laskominami. Hned při příchodu nás přivítaly široké úsměvy pracovníc 3. patra a nadšení klientů. Velmi příjemnou atmosféru na terase doplňovala veselá hudba, která klienty druhého patra okamžitě vybídla k tanci. Pánové z domácnosti 2. A se srdečně přivítali s pracovníci a Žanetu Budjačovou hned protočili v kole. Bylo to krásné odpoledne, během něhož se jedlo, pilo, povídalo, tančilo a zpívalo. O veselí a humorné doplnění celého odpoledne se postarala dvojice pracovníc - Katka Kaloková a Šárka Čašová. Svým elánem a vtipem strhly naprosto všechny k aktivitě. Milé a vstřícné chování celého kolektivu 3. patra velice potěšilo všechny návštěvníky z 2. patra. Ač neradi, všichni se před večerí rozloučili a spokojeni odcházeli na svých domácnostech. Rádi si hudbu na terase opět poslechneme a všichni se někdy zase sejdeme. Děkuje, 2. patro!

**Kolektiv 3. patra
Domova Barevný svět**

ZA PAVLEM SLANÝM

Smutná zpráva nás zastihla 12. května, kdy nás po dlouhé těžké nemoci ve věku nedožitých 62 let navždy opustil náš mnohaletý kolega, technický pracovník provozně-technického útvaru správy organizace – pan Pavel Slaný. Ve Čtyřlístku pracoval devatenáct let – od 1. září 1998. Měli jsme jej rádi pro jeho přívětivou, klidnou povahu, ochotu a vstřícnost, ale také pro jeho osobitý humor, který se projevoval obzvlášť ve šťastném období, kdy žil se svou přítelkyní a rovněž naší bývalou kolegyní,

Janou Plesníkovou. Oba milovali zvířata, mnoho radosti jim přinášelo společné chalupaření a práce na zahradě. Její úmrtí před pěti lety jakoby Pavlovi vzalo část smyslu života, i když byl stále obklopen milujícími dětmi a vnoučaty a těšil se, že se na zaslouženém odpočinku bude moci trvale věnovat práci na chalupě a na zahradě... Osud tomu chtěl bohužel jinak. Naposledy jsme se s naším milým kolegou rozloučili ve vítkovické obřadní síni 19. května letošního roku.

NAŠI JUBILANTI

V následujícím čtvrtletí bude řada našich kolegyní a kolegů slavit významná životní jubilea. První oslavenkyní je již **6. července paní Bronislava Köhlerová**, vedoucí Centra pracovní činnosti, která slaví významné kulatiny. Půlkulaté narozeniny oslavuje **14. července pan Jiří Trupl** ze stravovacího provozu Domova Barevný svět a o den později, **15. července**, jeho kolegyně, **paní Pavla Zápecová** ze stravovacího provozu Domova na Liščině, **18. července** slaví padesátiny **pan Peter Kubica**, údržbář provozně-technického oddělení Čtyřlístku a půlkulatiny oslaví **21. července** kontrolorka naší organizace, **paní Ing. Marie Hrbáčková**. Mezi srpnové jubilanty patří **paní Eva Kršíková** ze stravovacího provozu Domova na Liščině, která oslaví kulaté narozeniny **5. srpna**, stejné životní jubileum čeká **8. srpna** pracovníci v sociálních službách **paní Jarmilu Lexovou** z Domova Třebovice a **17. srpna** oslaví půlkulatiny její kolegyně **paní Štěpánka Němcová**. Půlkulatiny oslaví **5. září** **paní Dagmar Mrázková**, pracovníce v sociálních službách Domova Jandova a **17. září** oslaví kulatiny její kolegyně z Domova Barevný svět, **paní Miroslava Obodová**, Všem našim jubilantům upřímně blahopřejeme a přejeme hodně zdraví, radosti a optimismu do dalších let!

Redakce

Odešel

JUDr.

Ladislav
Prokop

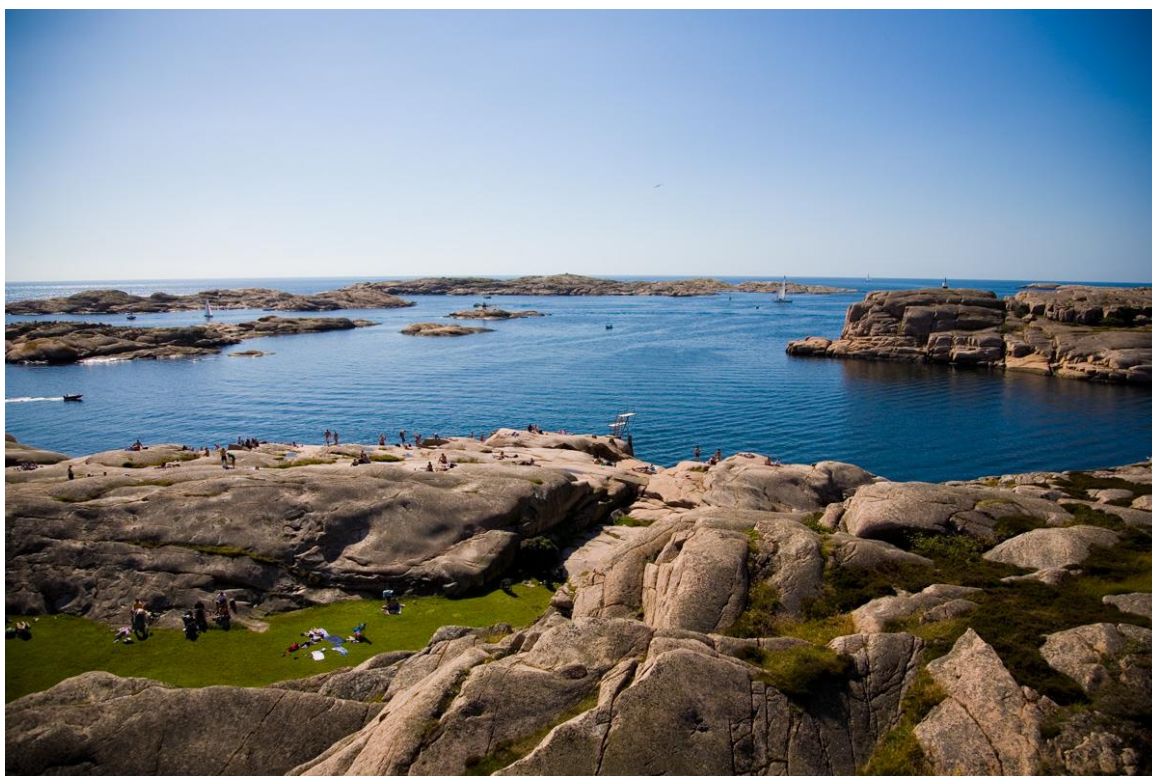
V sobotu 20. května jsme se v Husově sboru ve Staré Bělé naposledy rozloučili s mnohaletým spolupracovníkem a právním poradcem Čtyřlístku, panem JUDr. Ladislavem Prokopem, který zemřel ve věku 85 let 15. května.

VÍTÁME MEZI NÁMI NOVÉ ZAMĚSTNANCE!

Od letošního března pracuje v našich řadách celkem devět nových kolegů a kolegyně. Do pozice pracovníka v sociálních službách nastoupily v Domově Barevný svět **paní Zuzana Drienová**, v Domově Jandova **paní Veronika Mejstříková**, v Domově Třebovice **paní Karolina Hamerská**, **Renáta Chvastková** a jako kuchařka **paní Kateřina Jagošová**, v Domově na Liščině pracovníce v sociálních službách, **paní Květoslava Hlávková**. Řady zaměstnanců Centra pracovní činnosti posílila nová sociální pracovníce, **paní Eva Lorencová** a stravovací provoz Domova Barevný svět **paní Jana Horváthová** a **pan Petr Brychta**. Všem novým kolegyním a kolegům přejeme na jejich působištích hodně štěstí a pracovních úspěchů!

Redakce

**Krásné léto, plné nečekaných zážitků, přeje svým
čtenářům redakce časopisu Zrcadlo!**

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava.
Vydavatel: Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace.
Adresa redakce: Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail: sekretariat@ctyrlistekostrava.cz, prmanazer@ctyrlistekostrava.cz. Číslo 2., ročník X. Náklad: 42 kusů. Ne-prodejně. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywíková. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Lucie Blahutová, Ing. Monika Šlahorková, Bc. Lukáš Křupala, Bc. Monika Mochová. Příští číslo vyjde v září 2017. **Časopis Zrcadlo v tištěné podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele, pořizovat kopie časopisu nebo jej předávat jiným osobám.**